

baretta

magazine

NUMMER 22 • NOVEMBER 2023



**OLOV HOLM
EBEVERKEN
LES FLEURS
IDA BANG & THE BLUE TEARS**



Gör det som får din själ att lysa!

”Plikten är angenäm först när den är gjord” skrev August Strindberg för många år sedan. Är det lite typiskt svenskt att resonera så? Ha roligt, men bara lite lagom kul – och först när du är klar med det du tänkt göra? Och framför allt, njut inte i förväg.

Jag har en favoritserie på tv. Det är en realityserie som heter ”Allt för Sverige” och handlar om att tio svensk-amerikaner får komma till Sverige för att återupptäcka sina rötter. Den som vinner tävlingen får träffa hela sin släkt på ett stort släktkalas. Kulturkrockar utlovas!

Serien är helt underbar. Det är svensk tv när den är som bäst. Man får i varje avsnitt reda på saker om sina förfäder, något som berör både den tävlande, men även tittaren mycket. Man förstår hur mycket de uppskattar att få reda på detaljer om sitt ursprung, och även vad som format och gjort släkten till det den är idag. I varje avsnitt får de tävlande även lektioner om Sverige med programledaren Anders Lundin. Lektioner som görs med ett stort mått av självdistans om oss svenskar. Man tar verkligen fram våra goda sidor, men även de mindre smickrande. Och man gör det med glimten i ögat. Om ni inte tittat på denna serie, så gör det med en gång. Den finns även att se på svt play.

Vi som ger ut Baretta Magazine hoppas att ni sätter plikten åt sidan och ger er hän och läser detta nummer nu med en gång. Vi bjuder på massor av kul. I nutid. Njut i förväg!

Så....

I detta nummer får ni läsa om Ida Bang & The Blue Tears tioårsjubileum på Fasching i Stockholm. Ni får se bilder från musikal föreställningen Amélie på Värmlandsteatern i Karlstad, samt även lite bilder från en kanonföreställning om ”Boyband” i Stockholm. Men även reportage om Olov Holm och hans motorintresse. Ni får se ytterligare några bilder från Henry Stakes underbara fotosamling. Samt läsa lite om Les Fleurs. Vad är det manntro?

Läs får ni se!

Omslagsbild: Olov Holm. Foto: Tony Berg



Ansvarig utgivare & webbsansvarig

Maria Olsen

maria.olsen4@gmail.com

Instagram: mariasklick

Redaktör & layout

Tony Berg

tony@tonyberg.com

Instagram: tonyberg64

Redaktör & webbsansvarig

Terje Olsen

grappa59@gmail.com

Instagram: grappa59

Hemsida

barettamagazine.com

Instagram

barettamagazine

Medarbetare

Maria Olsen

Arbetar med webb och sociala medier i den kommunala sektorn och gillar det.

På fritiden används kameran flitigt.

Är medlem i Tilt Photogroup.

Delaktig i fyra utgivna fotoböcker.

Terje Olsen

Intresset för foto har alltid funnits men fram till 2006 blev det mest party/naturbilder.

Första systemkameran köptes på Cypern 1979 där han gjorde FN-tjänst. Är medlem i Tilt Photogroup. Hans största projekt så här långt var när han dokumenterade nedläggningen av Volvo Bussar i Säffle.

Delaktig i fyra utgivna fotoböcker.

Tony Berg

Arbetade som skribent och fotograf åren 1990-2014. Arbetar sedan 2014 på Åmåls Grafiska AB och har genom åren hunnit med att ge ut sju böcker och medverka i ytterligare ett tiotal. Är i Tilt Photogroup. Senast utgivna bok är en fotobok fylld med bilder av Åmålsfotografen Henry Stake.

Delaktig i fyra utgivna fotoböcker.

Lennart "Kral" Andersson

Före detta fotbollstränare med förflutet som assisterande förbundskapten i Sierra Leone, tränare i Brage, IK Oddevold, Ljungskile SK och en rad andra klubbar.

Anders Nilsson

Motorentusiast baserad i Arvika. Hängiven Motorsports- och naturfotograf som vunnit många utmärkelser för sin fantastiska bilder.

Även en av personerna bakom Åmåls Fotofest under de första tio åren.

Alla inblandade skribenter och fotografer gör detta helt utan ersättning. Magasinet har inga inkomster, eller utgifter förutom vårt webbhotell och domän, utan baseras helt på ideella krafter.

De annonser och tips som finns om lokala arrangemang, företag och liknande sker helt utifrån ideell basis även det. Vi tycker att kulturlivet och annat som är viktigt för oss i området är värt att slå ett extra slag för. Det går alltså inte att boka eller köpa annonsplats, däremot är vi mycket öppna för tips och förslag på reportage eller kommande event.



baretta

22

4 Olov Holm

Olov har en svaghet för både två och fyra hjul

32 Åmålsband på Zingotoppen

Les Fleurs fick stor uppmärksamhet på 1960-talet

36 Motorcykelhistoria i Åmål

Ebeverken från Åmål låg före sin tid med sin motor

44 Sällsynt Rugby i Åmål

En amerikansk veteranbil anpassad för Europa

50 Idas band firade tio år

Ida Bang & The Blue Tears jubilerade på Fasching

56 Amélie gör succé

Maria Olsen skriver om föreställningen

60 Boyband ren nostalgitripp

Pojkbandsfansen Maria Olsen hade en helkväll

62 Ny fotobok om musiker

Tony Berg släpper bok med musikporträtt 1990-2023

64 Rydberg i ny tolkning

Oscar Kyllberg har illustrerat ny bok med Tomten

68 Asterix 40:e album

En av världens mest kända seriefigurer är tillbaka

70 Gin utöver det vanliga

Spännande nyhet för alla älskare av gin

74 Cooper på Sweden Rock

Skräckmästaren Alice Cooper är klar för Sweden Rock 2024

76 Skivrecensioner

Mycket svensk melodisk rock i detta nummer

88 Stakes bilder

Lite lokal motorhistoria av fotograf Henry Stake

94 Åmål från ovan

Terje Olsen bjuder på några fantastiska drönbilder

98 Svensk idrotts historia

Vi har lånat lite vykort från VM 58 av Sten Lindström





Med passion för motor

Olov Holm har ett gediget intresse för amerikanska motorcyklar och bilar, gärna från mitten av 1900-talet. Han uppskattar jakten på ett nytt fordon, renoveringen och sedan känslan att få ge sig ut på vägarna oavsett om det är två, tre eller fyra hjul.

Olov Holm (längst till höger) tillsammans
med sina vänner i Rude Dudes på väg
söderut på E45 i slutet av juni 2008.
Foto: Tony Berg





För många i Åmålstrakten och bland motorintresserade i området är Olov Holm ett bekant namn. Det är inte sällan man ser honom på en av sina Harley-Davidsons eller någon av sina bilar.

Han växte upp i Åsensbruk och det första egna fordonet, vid 13-14 års ålder, var en motorcykel, närmare bestämt en Husqvarna 98 cc. Den följdes av en NV JB på 128 cc och sedan en treväxlad Monark JB 150 cc. De första motorcyklarna var inte bara transportmedel, de kördes flitigt i terräng och under vinterhalvåret på is. De fick verkligen bekänna färg. Något körkort fanns inte på den tiden. Olov och hans kompisar var lite för unga för att få ta det, men det stoppade dem inte från att köra.

De motorcyklarna fick som sagt utstå en del, vilket också innebar att Olov fick lära sig att meka med sina motorcyklar. När han var 17 år gammal tog han värnning som befälselev i flottan. Efter ett antal år till sjöss blev det andra jobb och intressen samtidigt som han bildade familj. Efter lite olika jobb inom försäljning drev han under ett antal år det egna företaget Dalslandsgolv AB med säte i Åmål.

Efter några år sålde han företaget och började arbeta som säljare inom pappersindustrin. Olov var bevisligen bra på det han gjorde och blev till slut försäljnings- och marknadschef för det stora tyska internationella företaget Voith, ett av världens ledande företag inom pappers- och cellulosamaskiner.

Det arbetet innebar mycket resande för Olov Holm. Under denna period hade också motorintresset tagit fart. Han köpte en BSA 350 cc men ganska



Olov bredvid sin Harley-Davidson Knuckehead
1200 cc från 1946. I bakgrunden syns hans
Chevrolet Apache från 1958.
Foto: Tony Berg







Överst till vänster: Harley-Davidson Panhead 1200 cc från 1948.
Nederst till vänster: Harley-Davidson Knucklehead 1000 cc 1045.
Överst denna sida: Olov Holm hemma i garaget.
Nederst denna sida: Harley-Davidson 750 cc i Bobberstuk från 1941.
Foto: Tony Berg



snart insåg han att det egentligen var en Harley-Davidson han ville ha. Första köpet var en HD 750 cc lillsida från 1946.

– Den var inte riktigt i det skick jag ville ha den, så jag började renovera den.

Det tog Olov ungefär ett år att färdigställa renoveringen innan han började köra sin 750.

Hans arbetsresor innebar också att han hade chansen att kombinera arbete och nöje. När han fick lite tid över på sina tjänsteresor blev det gärna en tur till olika butiker och personer i sin jakt på delar. Med åren byggde han upp ett ganska brett kontaktnät.

Till slut blev det 25 år inom den branschen innan han bestämde sig för att ta pension och ägna mer tid åt familj och sitt motorintresse.

Nästa köp blev en 1947 Harley-Davidson Knucklehead 1000 cc. Den var helt original men väldigt nedgången.

Den motorcykeln var ursprungligen såld i Sverige 1947 av Motorfirma Malte Blohm i Göteborg. Motorcykeln hamnade i Ludvikatrakten och köpesumman var då 3700 kronor. Eftersom den var i ganska dåligt skick blev det en helrenovering som tog upp emot tre år att färdigställa. Från början tänkte Olov behålla patinan som fanns, men det visade sig att så mycket behövde fixas att det fick bli en total renovering med ny lack. Tanken hade varit lagad och skärmarna var förstörda. Klas Wingren, Borås, hjälpte till att rädda tank och bakskärm men framskärmen var utom all räddning.

Under en resa till USA befann sig Olov i Milwaukee på Harley-Davidsons



fabrik. Då fick han ett tips om ett ställe på andra sidan Lake Michigan, närmare bestämt i Grand Rapids, Michigan, där det kunde finnas en gammal skärm i bra skick.

– Jag ringde mannen ifråga och presenterade mig och sade att jag var från Sverige. Han hade en sådan skärm och var villig att sälja den. Då sade jag att jag kommer i morgon, då lät han lite konfunderad, jag hade glömt att nämna att jag var i grannstaten när jag ringde.

Motor och växellåda fick sig en ordentlig renovering precis som ramen. Harleyn hade tidigare gått med sidovagn vilket gjorde att ramen var lite sned. Så den riktades och lagades hos Torbjörn Guldbrand i Lekeryd.

Motorcykeln ställdes ut på Custom Motor Show i Jönköping 2004, där den belönades med förstapriset.

De båda motorcyklarna satte igång det hela och nästa nyttillskott var en 1948 års Panhead 1200 cc med sidovagn. Den blev det också lite småfix på, men det ekipaget var i riktigt bra skick i övrigt. Där skulle man kanske kunna tro att Olov var nöjd med samlingen, men sedan dök det upp en chans som han inte kunde missa.

Under flera år hade Olov velat ha Harley-Davidson storsida. En dag fick han tips om en kille som eventuellt hade en storsida. Väl där visade det sig att han och Olov kände varandra. När de gick runt och tittade på hans motorcyklar såg Olov en motorcykel som var övertäckt med filtar.

– Så jag frågade vad som fanns under filtarna.

– Vi får titta, sade han.

Det visade sig vara en 1946 års Knucklehead som var betydligt mer



En av de finaste Halreys Olov
renoverat. En Knucklehead
1000 cc från 1939
Foto: Tony Berg





Harley-Davidson Panhead 1200 cc från 1948 som Olov byggde om och utrustade med en sidovagn från HD.
Foto: Tony Berg



intressant för Olov. Dessutom hade den tidigare ägts av legendariske Rat-Jack i Munkfors. Till slut blev det affär, och renoveringsprocessen tog vid med en ny motorcykel.

Jag besökte Olovs garage en bit in på 2000-talet. Det fanns inte mycket plats kvar, det stod motorcyklar lite överallt och på hans kontor fanns mycket annat motorcykelrelaterat. Oanvända reservdelar i originalförpackningar från samma år som hans motorcyklar, tidningar, och en hel del priser och utmärkelser, bland annat från Custom Bike Show i Norrtelje och Blotsvens Bike Show i Strängnäs.

Bland motorcyklarna fanns då också en 1965 års HD Sportster XLCH i bättre skick än ny som tillhörde hans fru Monica. Det var som att gå runt i ett litet privat museum. Ordning och reda på allt, men det fina var att alla motorcyklar, om det inte var någon som var under renovering, kördes, kanske inte dagligen men frekvent. Bland motorcyklarna fanns också en nyare 2003 års jubileumsmodell av HD Heritage Softail, men den byttes några år senare mot en äldre Harley.

Under många år har det handlat både om två och fyra hjul för Olov, men vi håller oss till motorcyklarna än så länge och återkommer till bilarna. Som mest stod det runt åtta-nio motorcyklar i garaget.

Utan att han säger det rent ut så verkar det lite som om Olov Holm för all del gillar gamla motorcyklar i riktigt bra skick, men han verkar också gilla arbetet med att renovera dem. När jag hälsade på honom på den tiden han var som mest i farten med sina motorcyklar var det alltid någon av dem som fick



sig en renovering eller större genomgång.

Genom åren blev det ytterligare två sidovagnsekipage, alla fixades till utställningskick. Där fanns också en gul HD 750 i Bobberstuk från 1941, men det fanns en motorcykel jag fotograferade som andades mycket historia, en 1939 års Harley-Davidson 1200 cc Flathead. Den köptes från dödsboet efter Bill "The Beard" i Hyattsville, Maryland. Den hade stått ute på hans bakgård en lång tid när han gick bort.

The Beard var en folksken herre som under många år drev Rat Bros. Garage. Harleyn hade han haft sedan 1940-talet. The Beard och hans motorcykel var med vid det mytomspunna Hollister-upproret 4 juli 1947. Hollister var då en liten stad med runt 4 500 invånare i San Benito County, Kalifornien. Varje år arrangerade American Motorcycle Association, AMA, en motorcykelträff i staden och dess omgivning. Träffen var också en del av flera träffar för motorcyklister som kallades The Gypsy Tour. Mc-folket träffades, tävlade på närliggande racerbanor, drack en del och hade roligt. Det kördes banracing, backtävlingar och allt annat man kunde tävla i.

De första åren lockade träffen några tusen besökare. 1947 dök det upp runt 4 000 på träffen, nästan lika många som bodde i Hollister, något staden och dess invånare inte alls var förberedda på.

Träffen 1947 var planerad till 3-6 juli, men redan andra dagen var katastrofen ett faktum. Det kom ett gäng motorcyklister som var där för att verkligen ställa till så mycket de bara kunde. De





1939 års Harley-Davidson 1200 cc sidventilare som tidigare tillhört amerikanen Bill "The Beard" som körde den till den berömda mc-träffen i Hollister. Till vänster det amerikanska magasinet Life som gjorde ett reportage på stöket i Hollister
Foto: Tony Berg





Överst till vänster: En Harley-Davidson Knucklehead 1000 cc från 1947 som från början sålts av Motorfirma Malte Blohm i det skick Olov hittade den i Småland. Längts ned på denna sida syns resultatet efter removing.

Nederst till vänster: Rude Dudes 2008, från vänster Kjell Johansson, Olov Holm, Bengt Gustavsson, Johan Peterson och Peter Magnusson. Överst denna sida: Författaren Bruce Palmer, som skrivit Harley-bibeln "How to restore your Harley-Davidson". Olov träffade honom på ett swap-meet i Eustis i Florida för ett antal år sedan.

Foto: Tony Berg & Olov Holm



söp, slogs, svinade ner och förstörde så mycket de kunde i vad som kom att bli känt som Hollisterupproret och även Hollisterinvasionen. Den sju man starka polisstyrkan hade inte en chans att upprätthålla ordningen när det väl brakade lös.

Dagen efter att kaoset bröt ut fick polisstyrkan hjälp av Highway Patrol och lugnet lade sig åter över Hollister. Trots alla slagsmål, fyllan och allt annat klarade sig Hollister utan skador, men det tog några dagar att städa upp staden.

Efter händelsen gick AMA ut med ett uttalande som fritt översatt sade:

– Problemet orsakades av den en procent avvikande som smutsar ner den allmänna bilden av både motorcyklar och motorcyklister och att den andra 99 procent av motorcyklisterna är bra, anständiga, laglydiga medborgare.

Det påstås att det var här som de mc-gäng som stod vid sidan av lagen började kallas 1-procentare.

Media gottade sig i händelsen och jobbade hårt för att svärta ned motorcykelkulturen. Life Magazine körde en bild på en berusad biker på sin motorcykel med mängder av öflaskor runt sig. Enligt många vittnen på plats var dock bilden arrangerad av fotografen.

Nog om Hollister, Bill The Beard var med på den träffen och fortsatte sedan att besöka olika träffar (Gypsy Tour) under ett antal år. I mitten av 1950-talet packade han sin motorcykel och flyttade från Kalifornien till Hyattsville Maryland, där han blev kvar till sin död.

Det syntes verkligen på motorcykeln att den andades historia. Patinan var påtaglig. Det var en motorcykel som det hade varit ett helgerån att renovera.



– Den såldes till östra Tyskland efter några år, men det var en affär jag ångrade senare, säger Olov Holm.

När var Olov i tyska Mannheim på Veterama, Europas största veteranmarknad. Där träffade han några vänner som kör Indian. De berättade att det kanske fanns en 1945 års Harley-Davidson Knucklehead 1000 cc till salu i Norge. Olov fick telefonnumret till HD-ägaren som var veterinär i Oslo. Väl hemkommen till Åmål tog han kontakt med normannen och fick komma och titta på motorcykeln.

Norrmannen höll på med ett antal renoveringar samtidigt och i hans lokaler stod den ena HD:n efter den andra uppradad. Någon affär blev det inte vid första besöket, då föreslog Olov att han kunde ta med lite reservdelar till Oslo så kunde de kanske bli en del av affären, det nappade normannen på.

Så några veckor senare packade Olov bilen full och åkte till Oslo. Då föreslog normannen att de skulle ta varsin öl och börja gå igenom delarna.

– Jag tackade nej och sade att jag skulle ju köra hem så det gick inte.

– Du kan stanna här inatt, svarade normannen.

– Men jag tackade jag nej till ölen. Jag ville vara klar i huvudet medan vi gjorde affärer.

Det svaret var ok för normannen, men han tog sig i alla fall en och annan öl. Det tog tid innan de gått igenom allt och när de väl var överens om en affär var det midnatt.

– Då sade jag att nu kan jag ta en öl, säger Olov.

Svaret från normannen var kort och koncist:

– Da er da icke mer igen...



I Ojai i Kalifornien hittade Olov Holm denna Mercury Montclair 1956. Han fastnade för den direkt. Till vänster i bild syns den dåvarande ägaren Merle Fourez som precis backat ut bilen ur garaget. Några månader senare kom den till Sverige
Foto: Olov Holm







Pickuper i rader. Överst till vänster en Ford 1940. Under den Olov Chevrolet Apache 1958 samt en Harley-Davidson Sportster XLCH 900 cc från 1965. Överst denna sida en Dodge pickup 1950 samt längst ned denna sida en Chevrolet 1955.

Foto: Tony Berg & Olov Holm



Olov sov över i alla fall, någon öl blev det inte, men han kom hem med en motorcykel.

På senare år har dock antalet motorcyklar minskat hos Olov.

– Ja, man blir ju inte yngre och samtidigt är det rätt skönt att sitta gott i en bil om man ska åka på en träff. Sedan behöver man ibland frigöra lite kapital till nya projekt.

När han hade avverkat ett antal motorcyklar kände han att det var dags för något på fyra hjul. Det blev en röd Dodge-pickup från 1950. Den körde han en säsong, men sedan blev den en del i en bytesaffär med en motorcykel, Olov fick alltså ett återfall.

Något år senare var Olov i Kalifornien på en resa när besökte Mercury-fantasten Merle Fourez i Ojai norr om Los Angeles i ett annat ärende och fick se en Mercury Montclair 1956.

– Jag blev helt hänförd när jag såg den och det slutade med att jag köpte bilen, säger Olov.

Olov utnyttjade en av sina lokala kontakter i USA med transporten till Sverige. Det var en riktigt vacker bil, så det är lätt att förstå varför Olov fastnade för bilen när han såg den hemma hos Merle i Kalifornien.

Nästa bil in i samlingen var en mörkgrön Chevrolet 3600 pickup. Den hade en rak sexcylindrig motor, men Olov ville egentligen ha en pickup med en V8 i. Det tog ett litet tag men sedan hittade han en surfgrön Chevrolet Apache från 1958 som föll honom i smaken, så då fick 3600:an ge plats för Apachen.

Apachen kördes under några år innan han hittade en Ford-pickup från 1940 som var bra i ordning, renoverad av en entusiast utanför Uppsala. Den blev



också kvar ett tag innan den fick gå för att ge plats åt ännu ett nytt projekt med ett sidovagnsekipage.

Nästa bil in var en Mercury från 1949. Precis innan Olov fick nys om bilen hade han missat en annan Mercury som var till salu i Sverige, när han letade vidare fick han höra talas om en bil som fanns i USA.

Mercuryn ifråga hade ägts av Howard Simpson som var ordförande i The Early Ford V8-klubben i Kalifornien. Han ägde flera Mercurys. När han 1990 kandiderade till posten som ordförande för Kaliforniensektionen av The Early Ford V8 Club listades hans bilar. Han hade en Mercury 1947 cabriolet som han renoverat och sedan kört över 20 000 mil till olika bilträffar och utställningar. En 1949 Mercury Coupé, renoverad som han körde ofta, en 1950 som han renoverat och körde dagligen samt en 1949 Coupé under pågående renovering. Den sistnämnda var bilen Olov fick höra talas om.

Howard hade fått färdigt bilen och kört den till flera träffar och utställningar och prisats för den. Bilen fick bland annat en Dearborn Award från The Early Ford V8 Club of America. Det innebär att den fick 1 000 poäng av 1 000 möjliga vid en bedömning av klubbens besiktningsmän, något ytterst få bilar uppnår.

När Olov såg annonsen på Ebay om Mercuryn följde han den noggrant, men bilen förblev osåld när auktionen gick ut då reservationspriset inte uppnåtts. Det brukar inte vara lätt att hitta en säljare som annonserat ut en vara på Ebay om man inte vinner budgivningen, men Olov utnyttjade lite lokala kontakter och fick reda på vart bilen



Olov Holm i sin Chevrolet Apache
framför järnvägsstationen i Åmål
Foto: Tony Berg





MUSEUM
CW Thompson Motors Museum

CALIFORNIA
CRB 941

Olov Mercury Coupe från 1949
som renoverats av Howard Simpson,
som Olov sedan kustomiserat lite lätt.
En av Olov stora ögonstenar.
Foto: Tony Berg



fanns. Först kontaktade han säljaren via mail och sedan telefon. Efter de inledande kontakterna fick han skicka någon att kolla upp bilen då det inte fanns tid för Olov att åka över till USA vid tillfället. Han lyckades till sin stora glädje få köpa bilen direkt av dödsboet. Han fick en av sina vänner i Kalifornien att åka dit och kolla upp bilen.

– Jag hade fått en massa foton på bilen och bad min kompis ta samma bilder så jag kunde jämföra, och bilderna jag fått skickade till mig visade sig vara nytagna och bilen var i riktigt bra skick, så jag köpte den.

Bilen transporterades till hamnen i Los Angeles för vidare transport till Sverige. Den anlände några veckor före jul 2010. Olov ordnade med en transport till Åmål. När han fick chansen att titta närmare på bilen med egna ögon insåg han att han gjort ett kap. Mercuryn var till och med i bättre skick än han hoppats på.

Sedan dess har bilen vårdats ömt och körs med jämna mellanrum.

Även om bilen var ett i fantastiskt skick ville Olov göra en mild customisering och sänka bilen lite. Originalfjädringen ersattes med 2,5-tums dropspindlar från amerikanska Jamco och ett sänkningskit på fyra tum till bakfjädrarna. Sedan var han nöjd med hur bilen kändes och såg ut.

När han var i Huntington Beach, Los Angeles, hos Mercuryexperten Papke hittade han ett par 1951 års fenderskirts som lackades i samma färg som bilen. Dessutom fick han tag på några riktigt fina navkapslar till en Mercury 1956 som passade perfekt till Olovs bil.

Historien bakom bilen och dess renoverare Howard Simpson fick



Olov veta efter att han köpt bilen. Det gav lite extra krydda att veta vem som renoverat bilen och att det inom motorkretsar i Kalifornien var ett aktat namn. En del av bakgrundshistorierna fick han med i den dokumentation som följde bilen, annat har han hittat i gamla motortidningar under senare år.

Hur liten världen är fick Olov uppleva några år senare när han och Monica hade besökt sin brorson Thomas Holm i San Diego, Kalifornien. När de sedan åkte norrut mot Los Angeles igen stannade de i Escondido, två timmars bilfärd söder om Los Angeles, åkte han till C&G Ford Parts som han köpt delar av under åren i jakt på några delar till sin Mercury.

– Killen vid disken frågade vilken bil det var till. Då kom jag på att min Mercury hade gått i Escondido, så jag tog fram min telefon och visade en bild på Mercuryn och sade "Du har kanske sett den den har tidigare gått i Escondido".

– Åh, det är Howards bil, säger han begejstrat. Jag har sett den många gånger men han körde inte mycket med den. Han hade den mest på söndagsturer och utställningar, han hade en röd likadan som man använde till vardags.

– Sedan frågade han om han fick låna min telefon och visa några av de andra på stället, och visst fick han det. Han började inne på kontoret, sedan ut på lagret för att till sist visa runt bilden för en del besökare i butiken. Flera av de han visade bilden för nickar med ett leende på läpparna. Howard Simpson var bevisligen en välbekant herre i Escondido, säger Olov och konstaterat att världen emellanåt är bra liten.



Olov på sin 1945 års HD Knucklehead 1000 cc
ute på vägen den den upplevs som bäst.
Foto: Tony Berg



Ännu en pickup.
Olovs Ford 1940.
Foto: Tony Berg





Efter Mercuryn, som han fortfarande har kvar blev det en pickup igen. Denna gång en Ford 1940 med V8. Den hade fått en uppgradering med en modern framvagn från en Ford Mustang vilket gör den lättkörd och trevlig på vägen. Den svarta pick-upen har dessutom smyckats med Olovs egen tidstypiska Ol' Rocket Garage-logga på dörrarna. Det är en 1950-talsinspirerad logga som han använder för sina hobbyprojekt. Loggan har designats av Rickard Nilsson på Två Tryckare. Under själva loggan står det Harper Lake Cal. Det var en militär flygbas under andra världskriget och ett antal år efter det. Därefter blev det ett tillhåll för hot rod-folk från Kalifornien.

– En sak som är så roligt med att kunna resa runt på swap-meats, utställningar och liknande tillställningar är allt intressant folk man träffar.

Ett sådant möte skedde i Florida där Olov gick runt på en träff när han fick syn på en väldigt snyggt renoverad Harley-Davidson Panhead från 1948. Bredvid motorcykeln stod ett litet bord och på den låg det några exemplar av boken "How to restore your Harley-Davidson" skriven av legendaren Bruce Palmer.

– Jag gick runt och tittade lite på motorcykeln och då kom det fram en man i rullstol.

Så Olov frågade honom om det var han som sålde boken.

– Jo, det var det.

– Då mindes jag att jag hört att han var rullstolsbunden, så jag frågade om det möjligen var så att det även var han som skrivit boken.

– Jo, det stämmer också.

– Då passade jag på att berömma



honom för hur mycket nytta boken gjort för oss som renoverar Harley-Davidsons. Sedan fick vi oss ett långt trevligt samtal om motorcyklar och annat. Jag hade redan boken hemma, men köpte ytterligare en exemplar och fick den signerad.

Det senaste tillskottet i fordons-parken är en Ford De Luxe Convertible Coupé 1939 som han köpte av en herre i Norrland. Bilen importerades till Sverige från Georgia i USA 1991. Bilen är verkligen i utställningskick och det är lätt att förstå att Olov fastnade för den.

Forden har fått några uppgraderingar, däribland motorn. Det syns att det lagts mycket omsorg på renoveringen och den mörkt gröna färgen på bilen upplevs i vissa ljus som svart.

Det är inte originalmotorn som sitter i bilen utan en 100-hästares 59AB-motor som renoverats av H&H Flathead i La Crescenta, Los Angeles. Motorn har utrustats med Navarro aluminiumtoppar, Thickstuninsug och dubbla Strombergförgasare och avslutningsvis en Thickstun aluminiumluftrenare.

Inredningen är också i perfekt skick. Hela bilen är genomgången och uppfräschad med undantag för svärmorsluckan där allt är orört. Den har varit så lite använd att det inte fanns någon anledning att åtgärda något där.

Nu när det är lågsäsong för motorcyklar och entusiastbilar lär fordons-parken få sig en genomgång, för något måste Olov ha att syssla med under vintern, om det inte dyker upp något nytt projekt förstås.

Tony Berg





Åmålsbandet Les Fleurs hamnade på Zingo-toppen

I början av 1960-talet bildades Les Fleurs, ett av Åmåls allra populäraste band på 1960-talet. Med kapellmästaren Agne Björk i spetsen lyckades bandet vinna flera talangtävlingar och de gav också ut flera skivor.

Les Fleurs såg dagens ljus i slutet av 1963. Det var gitarristen Agne Björk som drog igång bandet, han var också kapellmästare från starten till det att bandet lades ned. Övriga medlemmar från starten var Tom Jering, gitarr och sång, Bengt-Olov Fransson, bas, samt Hans Andersson på trummor.

Innan Les Fleurs bildades hade Agne Björk haft ett annat band tillsammans med några kompisar. De kallade sig Drifters och efter att ha repat ett tag var repertoaren så bred att de kunde ge sig ut och spela. Det tog dock inte lång tid innan några av bandmedlemmarna tröttnade, då Les Fleurs bildades.

Les Fleurs ställde 1964 upp i tävlingen Dalslands-talangen, som bandet vann. I augusti samma år tog de sedan hem segern i Värmlands-talangen. När 1964 närmade sig sitt slut ställde de också upp i en popbandstävling i Uddevalla. Där lev det en hård strid om segern med ett band som kallade sig HGM-kvartetten.

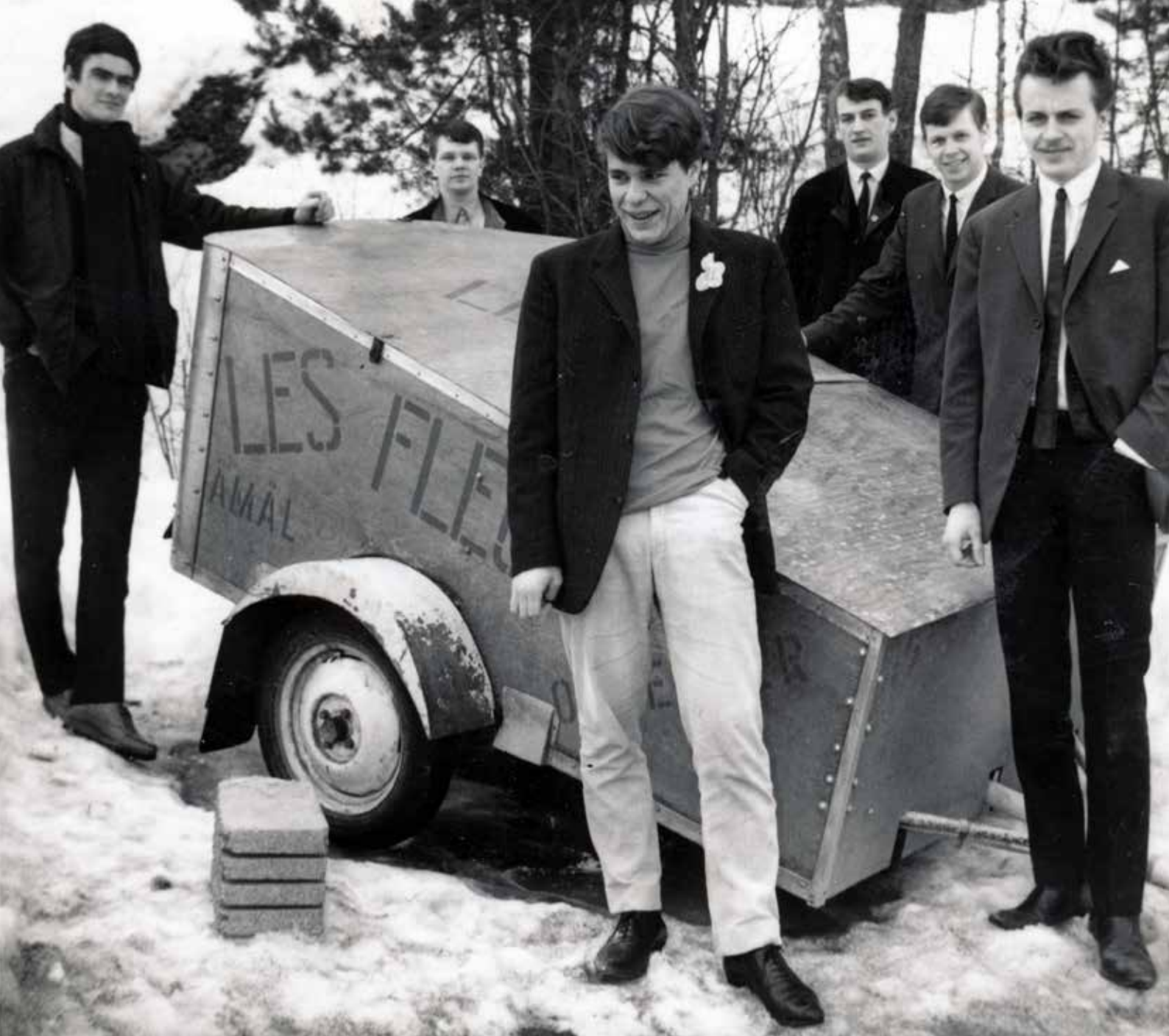
Till slut tog HGM-kvartetten hem segern. Juryns motivering var att instrumentalt och musikaliskt var banden lika starka, men Les Fleurs förpassades till andraplatsen för att de valt att tävla utan vokalt inslag.

Som tvåor i tävlingen fick de två resor till Nalen i Stockholm. Dels med ett gästuppträdande i februari 1965 samt med en inbjudan till en riksomfattande twistbandstävlan samma år.

Alldeles innan tävlingen i Uddevalla hade bandet också fått sin femte medlem. Det var Gilbert Odhner på dragspel.







Les Fleurs framför sin egenstylade släpvagn.

Foto: Henry Stake

Hösten 1964 stack Bengt-Olov Fransson till USA en sväng. Han ersattes då av basisten Roger Carlsson, som närmast kom från Bo-Mattis Orkester och Rooy Wills. Efter inhoppet hos Les Fleurs blev Roger Carlsson medlem i Saints.

1967 var det dags för ännu en popbandstävling för Les Fleurs. Precis som de tidigare gångerna gick det mycket bra för bandet. Tävlningen hette Zingotoppen och av alla tävlande valdes tio finalband ut.

Dessa fick sedan medverka med varsin låt på en lp-skiva som gavs ut i samband med tävlingen. Les Fleurs fick dock med två låtar på skivan. Bandet ställde upp med låtarna "All I want to know" och "Life", båda skrivna av Agne Björk och Roland Torbjörnsson.

Övriga medverkande band på skivan var Why, Alfie Group, Explicit Souls, Bread, The He-Goats, Quints, A-Men, Shivers samt Nameless.

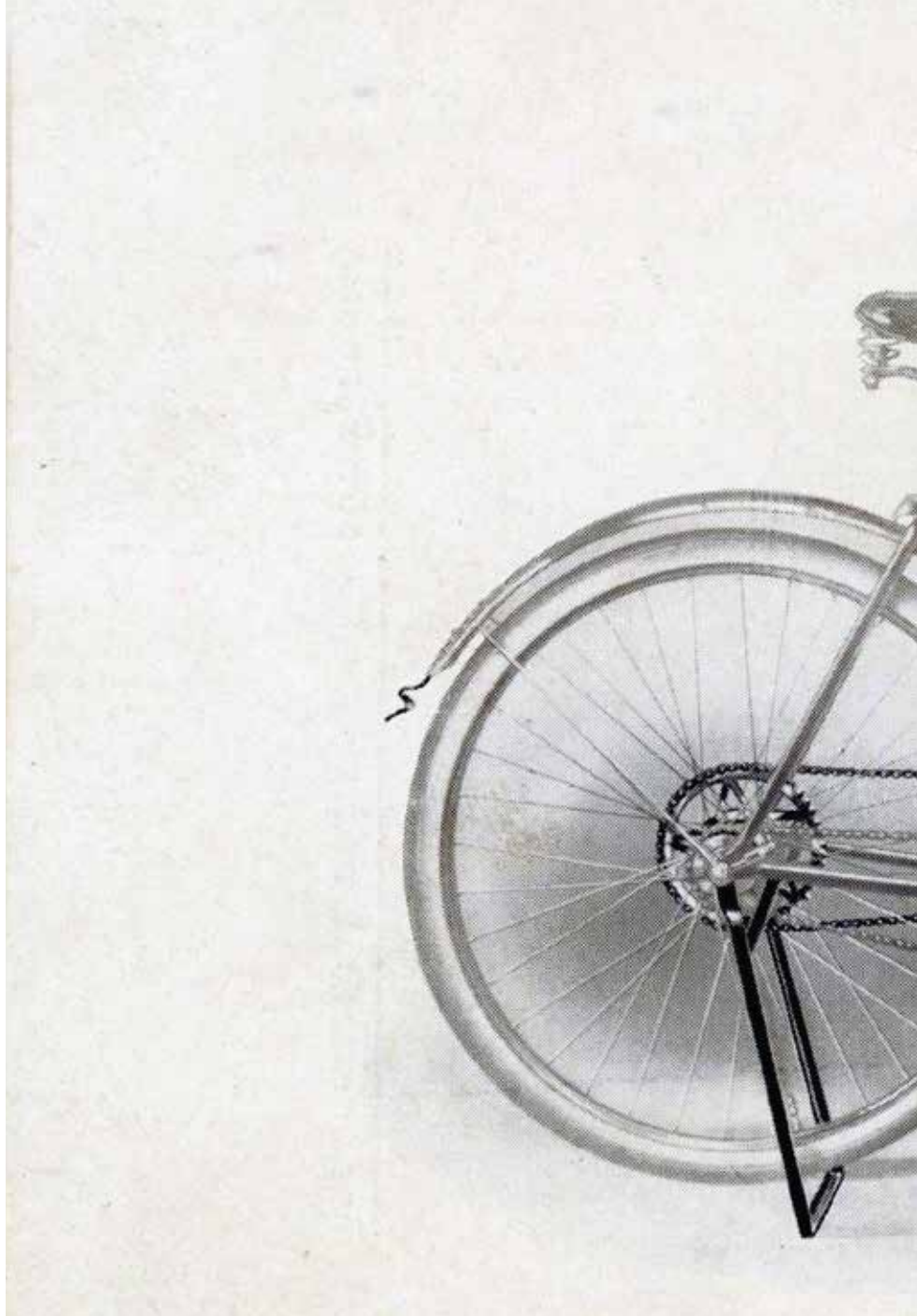
När Les Fleurs var ute och turnerade var Agne Björk inte bara kapellmästare. Han var också den som fick se till att all utrustning var hel, eller lagades. Det började med att han fick löda några sladdar men reparationsarbetena blev med tiden allt mer avancerade och självlärde Agne fortsatte sedan att både reparera och bygga förstärkare, mixerbord och annat.

Med tiden byggde han också upp en studio hemma i villan i Åmål där det under åren producerade en och annan skiva både med Les Fleurs och andra artister.

Tony Berg



*En cykel med monterad
Ebe-motor från 1919.
Bilden är hämtad ur
broschyren "Ebe - Om
Ebe-motorns fördelar.
Tryckt av Oscar Isakssons
boktryckeri i Göteborg 1919.*



Ebeverken svensk motorhistoria skapades i Åmål

I början av 1990-talet gjorde jag ett reportage om ett ganska annorlunda museum i Åmål. Det var beläget i en källare på Läroverksgatan och drevs av en man vid namn Leif Flood. Han hade genom åren samlat på och renoverat gamla Ebe-motorcyklar som tillverkats i Åmål under tidigt 1900-tal.

Museet var inte stort, men det var fyllt med motorcyklar från Ebeverken och annat motorrelaterat. Det fanns givetvis motorcyklar och mopeder av andra märken, men Ebe var det centrala i museet.

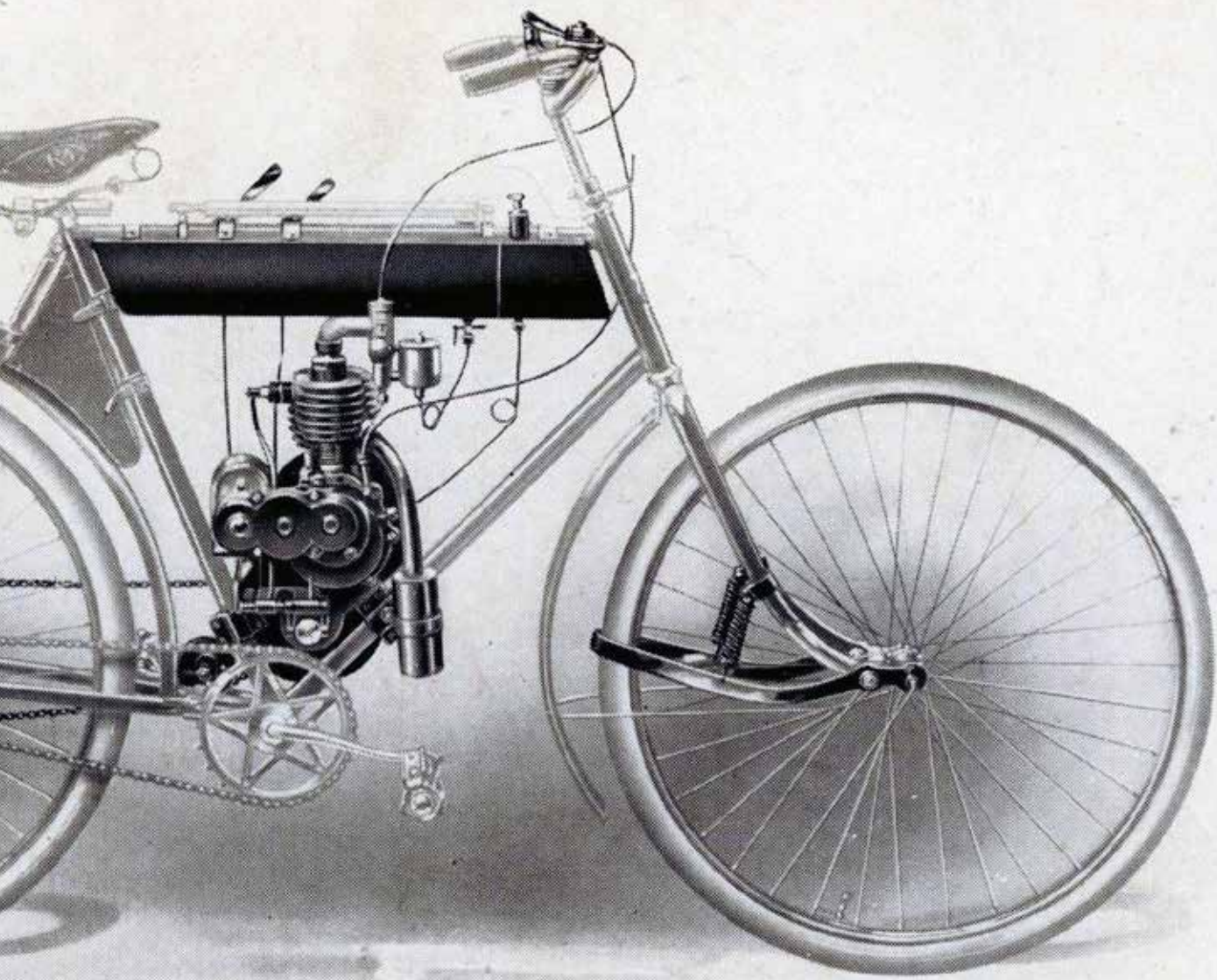
Leif Flood var en eldsjäl som verkligen brann för sitt intresse och gärna delade med sig av det till alla som

Ebeverkens motor
var banbrytande men
låg nog för långt före
sin tid och föll sedan
när depressionen slog
till över världen

ville veta mer eller bara uppleva nostalgin i hans lilla museum. Leif gick bort för ett antal år sedan och hans museum finns inte heller längre, men Ebes historia finns kvar.

Ebe såg dagens ljus 1918 då företagsmannen Gustav Berglöf tillsammans med Levin Martinsson och Wilhelm Eriksson startade företaget Motoraktiebolaget Ebeverken. Berglöf hade många strängar på sin lyra och drev flera

företag och hade som mest 500 anställda i olika bolag i Åmål. Eriksson var direktör för Gävleföretaget Pix AB och Martinsson var disponent på Sem, Svenska Elektromagneter AB som han bildat 1915



tillsammans med Gustav Berglöf och den senares bror Axel Andersson. Sem lever som bekant vidare i Åmål än idag.

Ebeverken höll till i lokaler som låg på samma plats där Isabs fastighet finns idag, ett stenkast från Thorstensons Mekaniska Verkstad.

Stommen inledningsvis var en banbrytande motor-design signerad Carl George Lindqvist. Han hade fått patent på motorn 1917 och det var en liten men stark motor som var ämnad för montage på en cykel. Det var en fyrtaktsmotor som var försedd med en insugsventil som ofta kallades snarkventil.

Insugsventilen på Ebe-motorn saknade kamaxel och sögs istället upp av undertrycket i samband med att kolven gick ned under insugningstakten. Det innebar att motorn var försedd med en liten och förhållandevis svag ventilfjäder för att ventilen skulle kunna öppnas av undertrycket så att bränslet kunde komma in

i cylindern. Det hade dels den effekten att motorn inte varvade särskilt högt, dels att ventilen ofta studsade mot ventilsåtet under insugningstakten, vilket i sin tur gav upphov till ett snarkliknande ljud, därav smeknamnet.

Ebe-motorn var försedd med frikoppling, det gjorde att start och stopp var betydligt behagligare än på andra motorcyklar. Motorn kunde startas i frikopplat läge så att det inte låg drivning på bakhjulet hela tiden, något som inte var vanligt på lättviktsmotorcyklar på den tiden.

Motorn var mycket avancerad för sin tid och rönste stor uppmärksamhet. Med facit i hand kan man konstatera att Ebe-motorn tekniskt var långt före sin tid. En cykel komplett med Ebes påhängsmotor var inte billig för sin tid, runt 500 kronor, ändå blev den mycket populär. Det fanns dock en stor fördel för köparen, Ebes motorcykel var befriad från både



skatt och körkortskrav. Det hjälpte dock inte när tiderna i landet och världen var tuffa. Första världskriget pågick fortfarande när företaget startades och efter kriget kom depressionen, så 1921 var sista året den första Ebe-motorn tillverkades.

Men skam den som ger sig. Redan 1922 var man tillbaka med en uppdaterad motor. Denna gång leddes satsningen av Robert Karlsson som varit driftsledare i den första upplagan av Ebeverken. En av grundarna i det första företaget, Wilhelm Eriksson, fanns fortfarande med på ett hörn. Det nya företaget hyrde lokalerna av honom.

Under det nystartade företags första år var det den nya motorn som gällde för Ebe. 1922 var det dags att presentera efterföljaren. Motorn hade utvecklats och nu tillverkade bolaget också sin egen ram vilket gjorde hela ekipaget stabilare. Nu var det en riktig motorcykel, trots att den inte ens vägde

50 kilo. Ebe valde att använda kedja till drivningen. Den hade också engelska Villiersreglage till styret. Magneten i motorn kom från Sem i Åmål.

Ebeverken producerade två olika motorer, båda encylindriga fyrtaktsmotorer. Den stora maskinen hade en cylindervolym på 599 kubikcentimeter. Den mindre hade en cylindervolym på 172 kubikcentimeter, det gjorde att den senare var befriad från registrering, körkort och skatt. Från början hade motorcyklarna bara en växel, men efter några år blev det en treväxlad låda.

Som med det mesta som rörde sig på den tiden, dröjde det inte innan man började köra tävlingar. Där kom Ebes nya motorcykel verkligen till sin rätt. Låg vikt, stabil konstruktion och stark motor ledde till framgångar i ett antal tävlingar de följande åren.

Under åren 1923-24 deltog Ebe med sina motorcyklar i ett antal lopp och hade fina framgångar med



Till vänster: Leif Flood utanför sitt museum på Läroverksgatan med en av de gamla klassiska Ebe-motorcyklarna i hans samling. Ovan Prins Bertil fångad på sin Ebe 1926.

Foto Leif Flood: Tony Berg
Foto Prins Bertil: Privat

några segrar och flera framskjutna placeringar. SMK, Svenska Motorklubben, arrangerade en rad tävlingar runt om i landet. Trollhättans Motorcykelklubb arrangerade en av dessa. Det var en hastighetstävling på is som vanns av Gunnar Nygren från Åmål på en Ebe.

Även på hemmaplan i Åmål blev det seger, denna gång var det Arthur Fjellman som styrde sin Ebe till seger. Vid tävlingarna på vinterisen hemma i Åmål nådde Ebes motorcykel en medelhastighet av 63 kilometer i timmen, inte illa med tanke på att vi pratar om tidigt 1920-tal. Vid Ebeverkens framgångar i tävlingsammanhang var det för det mesta Rolf Gülich, Henry Lindqvist och Karl-Gustaf Karlsson som var förare.

Rolf Gülich var bara 14 år gammal när han 1926

gjorde sin tävlingsdebut på motorcykel. Det var vid en backtävling på Sundby Tegelbruk utanför Strängnäs, då körde han en Bayliss-Thomas-motorcykel. Familjen Gülich var nära vänner med Robert Karlsson på Ebeverken. Efter debuten körde han en Ebe.

Han anmälde sig till ett rullbanelopp i Landskrona och vann sin klass. Under ett par år därefter var han fabriksförare åt Ebe innan han började köra Monark och Rex efter att Ebeverken gått i graven. Han vann Novemberkåsan 1929 som 17-åring och under 1930-talet fortsatte han att vinna lopp med jämna mellanrum, bland annat blev det två segrar i Saxtorps Grand Prix.

Han körde därefter internationella tävlingar för Scuderia Husqvarna och tillhörde även Europatoppen inom speedway under en åttaårsperiod. Han var även





Det var imponerande hur väl Leif Flood hade renoverat motorcyklarna i sin samling.

Foto: Tony Berg

duktig bakom ratten och testkörde bland annat för Scuderia Ferraris Formel 1-team. Han fick ett erbjudande, men tvingades tacka nej då det krävde att han hade med sig ett för tiden stort kapital in i stallet. Kort därefter uppmärksammas han av Mercedes som erbjöd honom ett kontrakt, men då kom andra världskriget i vägen.

Henry Lindqvist firade också framgångar som förare på sin Ebe-motorcykel. När företaget några år senare gick omkull startade han företaget Bröderna Helmer och Henry Lindqvists Motorfabrik tillsammans med sin bror Helmer. Det företaget ändrade senare namn till först Componenta och därefter Åmål Components.

Nu var det inte bara på tävlingsbanan Ebe var en succé. Många ville äga en Ebe, men priset var relativt högt för tiden.

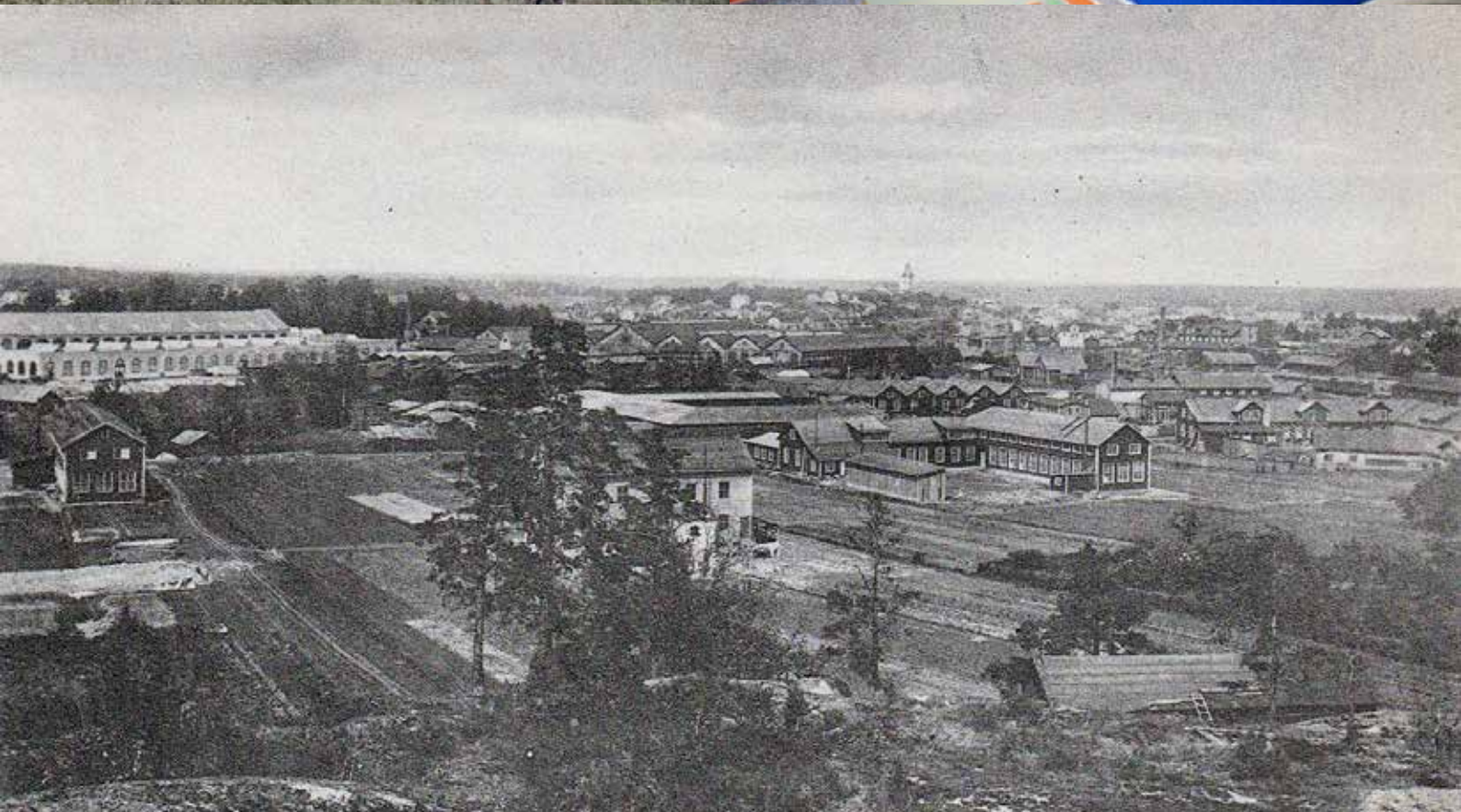
En av de första i Åmål som skaffade sig en Ebe var Selma Danielsson och året var 1923. På den tiden var

det inte helt vanligt med en kvinna som körde bil eller motorcykel, så det var säkert en och annan som höjde på ögonbrynen. Nu nöjde sig inte Selma med att bara köra, hon tävlade också. I februari 1924 vann hon sidovagnsklassen vid en tävling hemma på Vänerisen vid Åmål. Hon körde den en mil långa banan på knappt 13 minuter. Selma tävlade även i Dalsland Runt, Värmland Runt med sin Ebe, sommar som vinter. En sann föregångare för kvinnor inom motorsporten.

1923 satsade Ebeverken på en större motorcykel. Företaget investerade i ett par Jap-motorer från England och byggde en kraftigare ram för att klara en kraftigare motor med allt vad det innebar med tanke på hur vägarna såg ut på den tiden.

Motorcykeln var väldigt låg och hade en kort hjulbas och lämpade sig väl för den tidens ibland lite ojämna vägar.





Ovan två bilder på delar av samlingen Leif Flood hade i sitt museum. Nedre bilden visar Ebeverkens lokaler med många fönster till höger om Thorstensson (ljusa huset).
Foto: Tony Berg + vykort

Testet gav bra resultat och Ebeverken började utveckla en egen motor för ändamålet. Även om den större och tyngre motorcykeln togs emot väl, blev det aldrig någon riktigt stor framgång. En anledning kan ha varit att priset gjorde den för dyr för de allra flesta i Sverige på den tiden.

Istället satsade företaget på en något lättare version som försågs med en fyrtaktsmotor på 175 kubik. Det blev en fullträff. Återigen satsade Ebe på tävlingar och nådde många fina framgångar genom Henry Lindqvist, Stellan Strandh och Anders Lindström, de båda sistnämnda hemmahörande i Borås. Henry jobbade vid Ebeverken och var bolagets fabriksförare under några år.

Framgångarna på tävlingarna gav eko hela vägen till kungahuset. Prins Carl köpte 1926 en Ebes 175-kubikare.

Prinsen var bevisligen nöjd med sin Ebe för kort

därefter skaffade sig även motorprinsen, Bertil, en Ebe-motorcykel.

1927 var också året då Monark visade upp sin första lättviktsmotorcykel. Det var också den sista som kom att säljas under det gamla reglementet med 50-kilosregeln som befriade den från skatt, registrering och körkort. Från 1928 gällde andra regler. När Monark presenterade sin lättviktare stod det i broschyren att motorn var av eget fabrikat, men det stämde inte. Motorn som var monterad var den toppventilade 172-kubikaren som skapats av Ebe. Det var den enklare av Ebes modeller vid denna tidpunkt.

På Ebes egna modeller kunde man också få sportmotorn som gav sju hästkrafter istället för de fyra som fanns på standardmotorn. En skillnad på motorerna var att sportmotorn hade ett hemisfäriskt förbränningsrum och att tändstiftet satt i toppen istället



En handfull olika modeller av Ebe-motorcyklar. Nedre bilden från Leif Floods museum på Läroverksgatan i Åmål. Foto: Tony Berg

för en bit upp på cylindern. När Ebeverken gick i graven tog Monark över sportmotorn och använde den på sina modeller fram till 1935,

Under åren Ebeverken var i drift, var det inte bara motorcyklar som tillverkades. Företaget producerade även kolvar i lättmetall, oljemättningspumpar och en del bildelar, däribland en framfjäder för Fords olika segment som personbilar, lastbilar och bussar. Till en början var fjädern för vek för lastbilarna och bussarna. Men Ebes konstruktörer gjorde om och gjorde rätt, sedan kom lovorden och företaget säkrade även patentet på dessa fjädrar i Sverige, Norge och Danmark.

Ebe sålde många motorcyklar under större delen av 1920-talet, men mot slutet av decenniet började det gå riktigt trögt med försäljningen. Trots framgångar med motorcyklarna och att företaget även hade andra produkter för motorbranschen, hade man svårt att få

lönsamhet. Tiderna var bistra med hög arbetslöshet och fattigdom vilket gjorde att många valde bort att äga en egen bil eller motorcykel. Samtidigt började den stora depressionen i världen smitta av sig till Sverige och 1929 var Ebeverkens historia över.

Det är idag svårt att få reda på exakt hur många motorcyklar och motorer som tillverkades under åren på Ebeverken. Men med tanke på hur sällan de dyker upp till salu, kan man tänka sig att de återstående exemplar som finns idag är ganska sällsynta.

Det finns för all del Ebe-motorcyklar på museum runt om i Sverige, men även i England och USA. Med facit i hand kan man konstatera att Åmåls kommun nog borde ha hållit sig framme när Leif Floods motorcyklar såldes. Det hade onekligen varit en attraktion värd namnet i Åmål, men som alltid är det lätt att vara efterklok. Men en intressant industrihistoria är det.

Tony Berg



Rugby en okänd pärla av en av motorbranschens stora doldisar

I början av 2000-talet umgicks jag en del med folket i Hobo's MC i Åmål. En av herrarna var Per Myrsell som tyvärr lämnat oss idag. En dag hörde han av sig och berättade att han skaffat sig en gammal bil och frågade om jag ville ta några bilder. Från början var det mest tänkt för att ha bilder att skickas till försäkringsbolaget, men ganska snart blev det ett reportage av det hela.

Pers stora motorcykelintresse (läs Harley-Davidson) hade gjort honom till ägare av en då snart 80 år gammal bil, en Durant Rugby Touring av 1924 års modell. Men vägen dit var krokig, och kantad av motorcyklar.

– Jag bytte till mig Rugbyn för att

kunna göra en bra affär och få en nyare HD, berättade motor-entusiasten Per.

Hans första motorcykel, en Husqvarna rödmyna, fick han egentligen inte fick köra när han köpte den.

– Jag använde den som moped

innan jag var gammal nog att ta körkort för mc.

När körkortet väl var bärgat 1971 var rödmynan inte intressant längre. Per hade två alternativ att välja mellan. Han kunde köpa en begagnad Harley Davidson med sidovagn för 3500 kronor eller en ny Suzuki GT 750. Per valde att ta sina pengar och lägga dem som handpenning på Suzukin.

– Det har jag ångrat många gånger, sade han då

Drömmen om en Harley-Davidson fanns där hela tiden, men det



dröjde innan Per kunde förverkliga sin dröm. I början av 1990-talet slog han till och köpte en 1968 Harley-Davidson Electra Glide. Samtidigt var han med och bildade Hobo's MC i Åmål där intresset för HD-motorcyklar kunde frodas.

Efter ett par år var det dags för nästa HD. Electra Gliden såldes och istället köpte Per en ny Superglide.

– Den hade jag fram till 1996 då jag sålde den för att bygga ett stall. Men det gick inte att vara utan motorcykel så jag köpte snart en Harley-Davidson Sturgis från 1981.

Den hade Per kvar fram till slutet av 2000. Då såg han en annons om ett byte. En veteranbilägare ville byta sin bil mot en Harley-Davidson.

– Jag ringde och frågade mig för om bilen men när säljaren sade att det var en bil från 1924 tappade jag lite intresse. Det ändrades dock snabbt när jag fick veta att han hade bilen försäkrad för 375 000 kronor.

Per Myrsell tog reda på lite mer om Rugbyn och dess värde och efter ett par veckors funderande ringde han tillbaka.

Ett samtal senare var affären klar

och några dagar senare dök Rugbyn upp på trailer i Åmål.

– Så nu äger man en veteranbil också. Men tanken är att jag ska sälja bilen och köpa mig en HD igen, sade Per och log.

Men vad var Rugbyn egentligen för bil? Den såg dagens Ljus som modell när Durant Motors skulle exportera sin modell Star. Det fanns redan ett brittiskt företag som hade rätten till namnet Star. Så det var bara att byta namn, till slut fastnade ledningen på Durant Motor för Rugbyn. Den enda egentliga skillnaden på modellerna



Star och Rugby var emblemet. Annars var allt sig likt.

Rygbyn i Per Myrsells ägo såldes som ny i Norge. Efter ett antal år hamnade den undanskuffad i ett förråd, innan den såldes vidare till Sverige 1967. 14 år senare bytte bilen ägare igen och hamnade i Bohuslän. Då var så gott som hela bilen nedplockad i lådor, och såg inte alls ut att vara mycket för världen. Tio år, och en stor mängd arbetstimmar, senare var bilen i skick som ny, eller till och med bättre.

När man tittar närmare på Durant Rugby Tourings historia inser man snart vilken otrolig inverkan på bilindustrins utveckling William "Billy" Crapo Durant har haft.

William Crapo Durant? Ja, det är säkert inte många som hört talas om honom, än mindre om Durant Rugby Touring.

Durant var en av de första, och största, inom den amerikanska bilindustrin. 1886 slog han sig ihop med Josiah Dallas Dort och köpte Coldwater Road Cart Company. Fyra år senare hade företaget utvecklats

och hade då 14 fabriker runt om i USA. De tillverkade droskor av varierande storlek.

1903 träffade han en ung uppfinnare, David Buick. Han lyckades övertyga Durant om att framtiden fanns i hästlösa vagnar. Därmed föddes intresset för bilen hos honom. När Buick Company bildades året efter, var han med i en ledande roll och var högste chef i företaget fram till 1908.

Durant insåg tidigt att om företaget skulle nå några större framgångar med sin bilar, krävdes en väl



fungerande försörjning av reservdelar och andra tillbehör. Det var dock ingenting han tyckte att Buick skulle syssla med. Istället såg han till att det startades flera företag som knöts till Buick i form av underleverantörsavtal.

Men han hade större visioner än så, han ville bli störst. I början av 1900-talet fanns det fyra riktigt stora biltillverkare i USA, Buick, Reo, Maxwell-Briscoe och Ford. Durant arbetade hårt för ett sammangående, men till slut drog sig både Reo och Ford ur. Avhoppet till trots

ville Durant fortsätta med projektet och starta ett nytt bilföretag. Arbetsnamnet var International Motor Car Company, IMCC. Men efter lite diskussioner ändrades namnet till General Motors, GM.

16 september 1908 blev General Motors of New Jersey ett bolag med Durants kapital på 2 000 dollar i ryggen.

Därefter följde en expansion av sällan skådat format. Via aktieförsäljning förstärktes kapitalet i bolaget på två veckor med 12 000 dollar. Några dagar senare köpte

GM upp Buick. Därefter köptes med rask takt även Oldsmobile, Cadillac och Pontiac.

Nu fick Durant chansen att köpa Ford. Han erbjöd Henry Ford 8 000 dollar för hans företag, och Ford accepterade. Men när affären skulle slutföras backade några av Durants finansörer ur, och affären gick i stöpet.

GM fortsatte dock att växa och i augusti 1910 hade bolaget 22 procent av hela bilmärknaden. Men i takt med att företaget blev större blev också viljorna i styrelse-



rummet fler. Samma år blev Durant utmanövrerad av James J Storrow.

Han lät sig dock inte nedslås. De närmaste åren startade han en rad företag inom motorbranschen. Mason Motorcompany, Chevrolet Motor Company of Michigan, Republic Motor Company, Sterling Motor Company och Monroe Motor Company. Sakta men säkert byggde han på nytt upp sin position inom motorbranschen, 1915 var han tillbaka och tog över GM. Fem år senare tvingades han bort igen. Han var dock känd för att alltid gå vida-

re, och gjorde så även denna gång. 1921 bildade han Durant Motors. Men trots att bilarna som tillverkades tillhörde toppen av sin era, blev det ingen succé. USA var på väg in i en stor depression som kulminerade i börskraschen 1929. Det skickade många amerikanska företag i graven, däribland Durant Motors.

Men bilarna finns kvar, om än i få kända exemplar. I jämförelse kan man nästan påstå att det dräller av T-Fordar.

Durant Rugby Touring är en sällsynt bilmodell, något som också

märks på prislappen. Att äga en Rugby är en investering. Aktier går upp och ned. Men värdet på en Durant Rugby Touring sjunker aldrig. Tvärtom.

I och med att Durant Motors gick i graven var också William Crapo Durants karriär inom motorbranschen slut. Under återstoden av sitt liv drev han några bowlingbanor i staden Flint; på en burnouts avstånd från Buicks motorfabrik.

Per Myrsell hade Rugbyn en sommar innan den fick en ny ägare och Per skaffade sig en Harley-



Davidson Dyna Superglide. Efter det blev det ytterligare några HD innan Per flyttade till Thailand efter pensioneringen. Tyvärr gick han bort alldeles för tidigt och fick inte njuta av sin pension.

Tony Berg

Fakta William Crapo Durant

Född: 8 december 1861 i Boston, Massachusetts

Död: 18 mars 1947 i New York (samma år som Henry Ford)

Smeknamn: Kallades vanligen för Billy

Om William Crapo Durant som person och affärsman kan sägas följande:

- Han var aldrig så stressad att han inte kunde lägga ned timmar eller dagar på detaljer som han upplevde som viktiga.
- Han tyckte att tiden var bland det dyrbaraste i livet.
- Han lyckades alltid sälja in sig själv och sina idéer.
- Hans grundfilosofi för framgång i livet var hårt arbete.

Fakta Durant Rugby Touring

Årsmodell: 1924

Hästkrafter: 28

Motor: 4-cylindrig förgasarmotor med sidventil

Start: El eller vev

Drivmedel: 98-oktanig bensin med blytillsats

Topp hastighet: 110 km/h (med lätt nedförsbacke och hemlängtan)

Import: Från Norge 1967

Värde idag: Det är svårt att hitta något exakt värde. När denna artikel skrevs hittade jag bara en Rugby till salu, då låg priset på 40 000 dollar, men auktionen pågick fortfarande.



Ida Bang & The Blue Tears Firade tio år på Fasching

Delar av Baretas redaktion hade nöjet att närvara på Ida Bang & The Blue Tears 10-års jubileum som hölls på ett fullsatt Faschings i Stockholm. En spelning som visade att de är ett sammansvetsat band som inte bara spelar blues utan även soul, funk, rock och pop och det med en spelglädje som smittar av sig.

Dagen till ära var de förstärkta med Daniel Angebrand på trumpet, Tore Berglund på saxofon och Jonas Westberg på keyboard. Även Zubaida Solid ämnade scenen som inbjuden gästartist till publikens stora glädje.

Ida Bang & The Blue Tears har uppträtt ett antal gånger på Åmåls Bluesfest men det var först 2022 som de ämnade scenen inne i huvudarenan. Ida har

dock spelat i terminalen tillsammans med Ladies Got the Blues. Hon har även körat bakom Thorbjörn Risager & The Black Tornado tillsammans med Lisa Lystam. Detta skedde redan 2015.

Ida Bang var med och startade musikkollektivet Ladies Got the Blues 2014. Bandet uppträder i olika konstellationer, exempelvis som kvartett eller som ett mäktigt fullband på cirka åtta personer. Sättningen med musiker och instrument kan variera från spelning till spelning. Ladies Got the Blues är en hyllning till de kvinnliga musiker vars musikaliska gärning inte är lika välkänd eller dokumenterad som de manliga kollegornas.

Ida har också varit en mycket uppskattad lärare på



School of Blues i Åmål som startade 2021. Uppdraget är att få ungdomar att förkovra sig inom bluesen.

Vi fick en liten pratstund med Ida för att få reda på mer om henne och bandet The Blue Tears.

Vilka är Ida Bang & The Blue Tears?

– Vårt band är jag (Ida Bang) på sång, Leo Henriksson, gitarr, John Bernström, gitarr, Patrik Engström, bas, Leo Sund, trummor och Jonas Westberg, keyboard.

Hur träffades ni?

– Vi har allihop pluggat på folkhögskolan Rockmusiklinjen, RML, i Stockholm. Leo Henriksson, Leo Sund och jag gick samtidigt och när vi skulle starta bandet sa Leo Sund "Vi skulle kunna fråga John

Bernström, han spelar mycket soul men jag tror att han kan blues också." Det visade sig vara den största bluesexperten någonsin, haha!

Är det samma bandmedlemmar sen starten?

– De allra första spelningarna gjorde vi tillsammans med basisten Anton Näsman. Fantastisk musiker men han var väldigt upptagen och skulle iväg på turné i USA med Tove Lo. Det hände precis när vi började komma igång med vårt band. Då tog John in Patrik Engström som vikarie på bas. De hade träffats på gymnasiet och spelat massor ihop. Till slut hade Patrik vickat så mycket att alla tyckte det kändes mest rättvist att ge honom en fast plats. Så vi har varit samma medlemmar i tio år!



Ni presenterade en ny bandmedlem vid ert tioårsjubileum på Faschings i Stockholm.

– Ja! Vi är så glada över att Jonas Westberg tackade ja när vi frågade bandchans i logen innan konserten på Faschings! Från och med nu är vi ett sexmannaband med keyboard. Första gången vi jobbade med Jonas var när han lade piano, hammondorgel och syntar på vår platta "Good to me". För snart två år sedan började vi även dra med honom på våra spelningar och det har bara varit en fröjd. När vi fick ett nytt instrument med i ljudbilden kunde vi även välja nya typer av låtar till repertoaren, vilket har varit en energiboost. Förutom att han spelar helt otroligt svängigt så bidrar han med mycket positiv stämning

och passar bra in i gänget. Ingenting är nånsin ett problem med Jonas, hans inställning är att allt går att lösa.

Hur kom namnet till?

– I början kallade vi oss det fantasilösa Ida Bang Blues Band, vilket vi visste var provisoriskt tills vi skulle komma på ett bättre namn. Vi var överens om att vi ville heta Ida Bang and-nånting och det var John som kom på The Blue Tears. Jag vet faktiskt inte hur, han bara föreslog det en dag och vi tyckte det kändes retro och bra. Det är inte lätt med bandnamn! Det känns som att de alltid är fula tills man slår igenom stort.

Ser ni er själva som ett bluesband?



– Som musiker är det faktiskt lite svårt att kategorisera sin musik, influenserna kommer ju lite överallt ifrån och jag gillar inte att känna mig låst i en genre. Vi syns absolut mest på bluesscenerna, men jag skulle nog säga att vi idag mer går under americana-paraplyet som för mig är ett bredare begrepp. Ibland kallar jag vår musik för soulrock. Vi spelade mycket mer ”blues-blues” i början innan vi skrev egen musik. Majoriteten av publiken säger att de uppskattar vår genrebredd och variation på låtarna, men en och annan säger att de önskar att vi spelade ännu mer blues. Jag vill egentligen gärna variera mig ännu mer, ibland får jag idén att nästa släpp ska vara en funkplatta, nästa stund vill jag skriva popmusik,

och sedan är jag tillbaka i tanken av en renodlad bluesplatta. Då slår det mig att för vems skull måste jag bestämma mig för en genre nu? Absolut inte för min egen kreativitets skull i alla fall.

Har ni någon förebild inom blusen?

– Vi täcker många olika inspirationer i bandet och spretar åt flera olika håll. Min stora förebild är Bonnie Raitt. Ingen kan beröra mig som hon gör med hennes musikalitet och sätt att uttrycka sig och tolka texter. Men jag inspireras mycket av andra gitarrister och sångare som exempelvis Madison Cunningham, Brittany Howard och Bahamas. Tidigare har även Susan Tedeschi och Etta James satt stor musikalisk prägel på mig.



Hur många skivor har det blivit?

– 2014 släppte vi en ep med fem låtar, 2016 kom den första fullängdaren "Possibilities" och 2019 släppte vi albumet "Good to me"

Jobbar/planerar ni någon ny skiva?

– Vi håller på att skriva ny musik. När vi har till en hel fullängdare klar är svårt att säga, först ska låtarna skrivas klart och sedan spelas in. Det är ett stort projekt som vi inte vill stressa fram, vi vill vara helt nöjda när vi släpper nästa produkt. Det blir mycket troligt flera utspridda singelsläpp under tiden.

Ni spelade fyra nya låtar på tioårs-jubileet som var helt fantastiska. Vem hade skrivit dessa? Vem av er skriver låtar eller är ni alla involverade i låtskrivandet?

– Tack! Hela tre av låtarna har Leo Henriksson skrivit! Han är så kreativ och kommer på hela skalet med ackord, melodi och text. Sedan arbetar vi igenom det tillsammans i replokalen och sätter vår gemensamma prägel på det, skriver riff, skriver text till fler verser och sådär. Ibland ses vi i mindre grupper och skriver, men låtarna kommer mer till sin rätt i replokalen. Den fjärde låten har musikern Anna Berglund skrivit. Hon rör sig inte i bluesvärlden men hon älskar också Bonnie Raitt och kastar ur sig tusen låtar om dagen känns det som. Vi fick en av dem! En vacker ballad om hjärtesorg.

Har ni i gruppen någon egen favoritlåt i er repertoar?

– Jag gillar när jag har en känsla för en låt som



bandet blir överraskade av resultatet på. Våra covers på Queens "Somebody to love" och Paul McCartneys "Maybe I'm amazed" är två sådana exempel. I båda fallen minns jag det som att bandet var lite skeptiska till låtvalen till en början, men sedan blir det en särskild, magisk stämning i replokalen. De största favoriterna blir alltid de låtarna som vi därefter märker att även publiken reagerar starkt på. Men annars gillar vi även låtar där det finns utrymme för improvisation eller ny repertoar, då vi alla måste vara lite mer på tårna.

Har ni någon "udda spelning" att berätta om?

– Det är verkligen högt och lågt vart man hamnar när man turnerar. En gång sov vi över i ett öde hus utan

rinnande vatten och fick borsta tänderna i trocadero. En annan gång spelade vi någonstans på den franska landsbygden och bodde i en gammal herrgård med egenodlat vin. Du kan ju gissa vad vi företrar!

Ni som är sugna på Ida Bang & The Blue Tears och har vägarna förbi Uppsala så uppträder de på Katalin and all that Jazz i Winter Blues Festival, lördagen 3 februari nästa år, där bland andra Mikael Rickfors, Knock-Out Greg och Lisa Lystam också uppträder.

Vi hoppas att vi ses snart i Åmål och önskar Ida Bang & The Blue Tears lycka till på nästa 10 år som band.

Terje Olsen



Amélie

Värmlandsteatern

Alla som sett filmen Amélie från Montmartre (2001) bildar en egen fanklubb. Man glömmer den inte och den påverkar en som person vare sig man vill eller inte.

Den första delen av filmen är hysteriskt rolig och jag tror inte jag skrattat så mycket på någon film. Den fortsätter sedan på ett djupare plan och berättar om Amélie, uppväxt i ett känslolokalt hem. Den enda kroppsliga närheten hon hade i sin uppväxt var med

sin pappa – när han gjorde den årliga läkarundersökningen av henne.

I en vindsvåning i Montmartre i Paris fortsätter hon sedan att leva sitt liv. En kväll upptäcker hon ett plåtskrin i sin lägenhet och bestämmer sig för att leta upp ägaren till plåtskrinet.

Hon finner mannen och återlämnar asken anonymt. Efter det bestämmer hon sig för att försöka förändra människors liv, till det bättre om de förtjänat det, och



till det sämre om det är det de förtjänat. Hon träffar slutligen Nino, som hon tycker mycket om. Frågan är sedan om Amélie har modet att förändra sitt liv till det bättre, på det sätt hon förändrat andras liv.

Denna franska pärla till film var en stor framgång både hos filmkritiker, men även hos biopubliken, jag är en av dem. Åren 2001-2011 toppade den film-listorna som den internationellt mest framgångsrika franskspråkiga filmen. När man räknade antalet

biobesökare 2012 hade så många som 23 miljoner människor sett filmen. Då hade man ändå inte räknat med biobesökarna från Frankrike. Då kan man lägga till ytterligare tio miljoner människor.

Budgeten för filmen var 132 miljoner kronor, men man kan kanske säga att bolaget tjänat in de pengarna eftersom filmen spelat in så mycket som 1,8 miljarder kronor världen över. Otroligt. Denna film blev också ett genombrott internationellt för Audrey



Amélie var en smått magisk föreställning där publiken verkligen kom nära ensemblen som verkligen bjöd på sig
Foto: Terje Olsen

Tautou. Hon var sedan med i Da Vincikoden med Tom Hanks.

Nu har ni fått bakgrunden till Värmlandsteaterns uppsättning av denna film. Har man lyckats?

Det tycker jag absolut! Det är inte lätt att dramatisera denna film. Jag tror att det är därför det gjorts relativt få försök att göra denna till en musikal.

Har man sett filmen är man definitivt hjälpt i den första akten av pjäsen.

Det är då man skildrar Amélies uppväxt, och vad som formar henne som person. För den som inte sett filmen kan nog första delen av pjäsen bli lite svår att förstå, men vilken belöning det blir i akt två då allt uppenbarar sig.

Amélie från Montmartre innehåller en mängd stickspår som man här frångår och istället inriktar sig på karaktärerna i filmen. Det är ett riktigt val.

Vi får här istället chansen att riktigt lära känna

Ensemblen tar emot publiken jubel efter en fantastisk show på Värmlandsteat
Foto: Terje Olsen



karaktärerna som uppehåller sig runt Amélie. De medverkande i ensemblen deltar dessutom med ett antal roller vilket de gör med den äran. Det är verkligen skicklighet från alla från början till slut.

Det går inte att undvika att lyfta upp huvudrollsinnehavaren Emeli Bohlin som är på scenen i stort sett hela tiden och är helt magisk i sin roll. Hon har verkligen tagit sig an rollen med den äran.

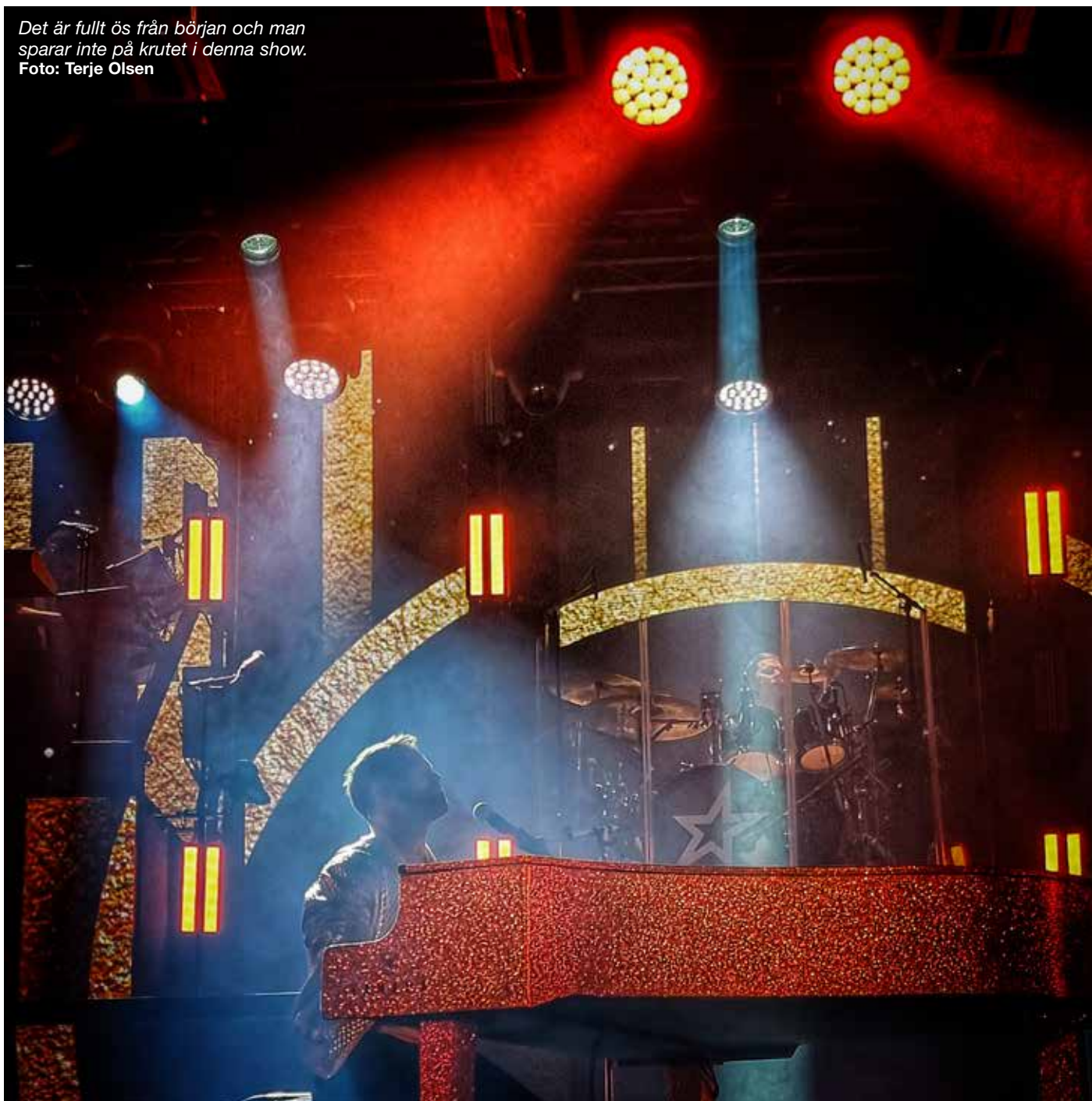
Sedan är det faktiskt svårt att lyfta upp någon ur

resten av ensemblen för de gör ett sådant starkt intryck. Detta är inte amatörer, det är rena proffs!

Har ni inte sett denna uppsättning gör det! Som den filmentusiast jag är så tycker jag förstås att ni ska se filmen också!

Maria Olsen
Amélienörd

Det är fullt ös från början och man sparar inte på krutet i denna show.
Foto: Terje Olsen



A show larger than life

Hamburger börs

Pojkband, går det att göra en show på det? Känns det inte lite passé? Det var vad jag också trodde, och ack vad jag bedrog mig. Mikael Gordon Solfors har handplockat ett gäng dansare, artister och musiker till denna show och han har gjort det med den äran. Vad sägs om David Lindgren, Boris René, Greg Curtis, Erik Segerstedt och Mattias Andréasson? Sedan kan man lägga till ytterligare ett gäng högst kompetenta dansare.

Showen börjar i ett högt tempo där hits från Backstreet Boys, New Kids on The Block, Westlife, Take That och 'Nsync blandas friskt. Det hålls inte igen på varken sceneffekter eller koreografi. Dessutom dansar ensemblen väldigt bra, bara så ni vet.

Det tog inte många låtar innan jag kapitulerade totalt. Det där med att dessa hits på något sätt skulle vara sämre än annan musik är faktiskt skitprat. Det här är en låtskatt att ta vara på.



Bildtext.

Foto: Maria Olsen

I det höga tempot och den totala spelglädjen ensemblen visar upp går det inte att värja sig. Det tar alltså inte speciellt lång tid innan jag står upp, sjunger med och dansar...

Jag är ett stort fan av Dirty Loops, jag tokgillar deras sound. När jag sedan läser att kapellmästaren är Kristian Kraftling som varit aktuell under Dirty Loops turné förstår jag nytänket man har i showen. Att Sverige sedan haft en finger med i pojkbanderan

i form av Max Martin, Jörgen Elofsson, Anders Bagge, Andreas Carlsson och Denniz Pop hjälper väl till.

Försök att gå och se denna show om ni har möjlighet. Det är två timmar av ren och skär livsglädje och vare sig ni vill eller inte kommer ni att både dansa med och sjunga högt.

Maria Olsen
Som såg New Kids on
The Block på 1980-talet



Några uppslag från boken "Musiker 1990-2023".

Hundratals musiker portätteras i fotobok

1990 började Tony Berg att arbeta som frilansande sportreporter på Provenstidningen Dalsland. Ganska snart började han också skriva om musik.

Inledningsvis var det mestadels lokala förmågor som dokumenterades, men med tiden blev det även en del rikskända och internationella artister.

Delar av dessa bilder har han nu sammanställt till boken "Musiker 1990-2023". Den består av porträtt och poserade bilder på artister, inga livebilder.

– Det finns allt ifrån unga källarband till artister som rest jorden runt. På något vis känns det som om de lokala bilderna är viktigast. Det är lätt att glömma bort hur livaktigt musiklivet varit i Åmål genom åren, säger Tony Berg.

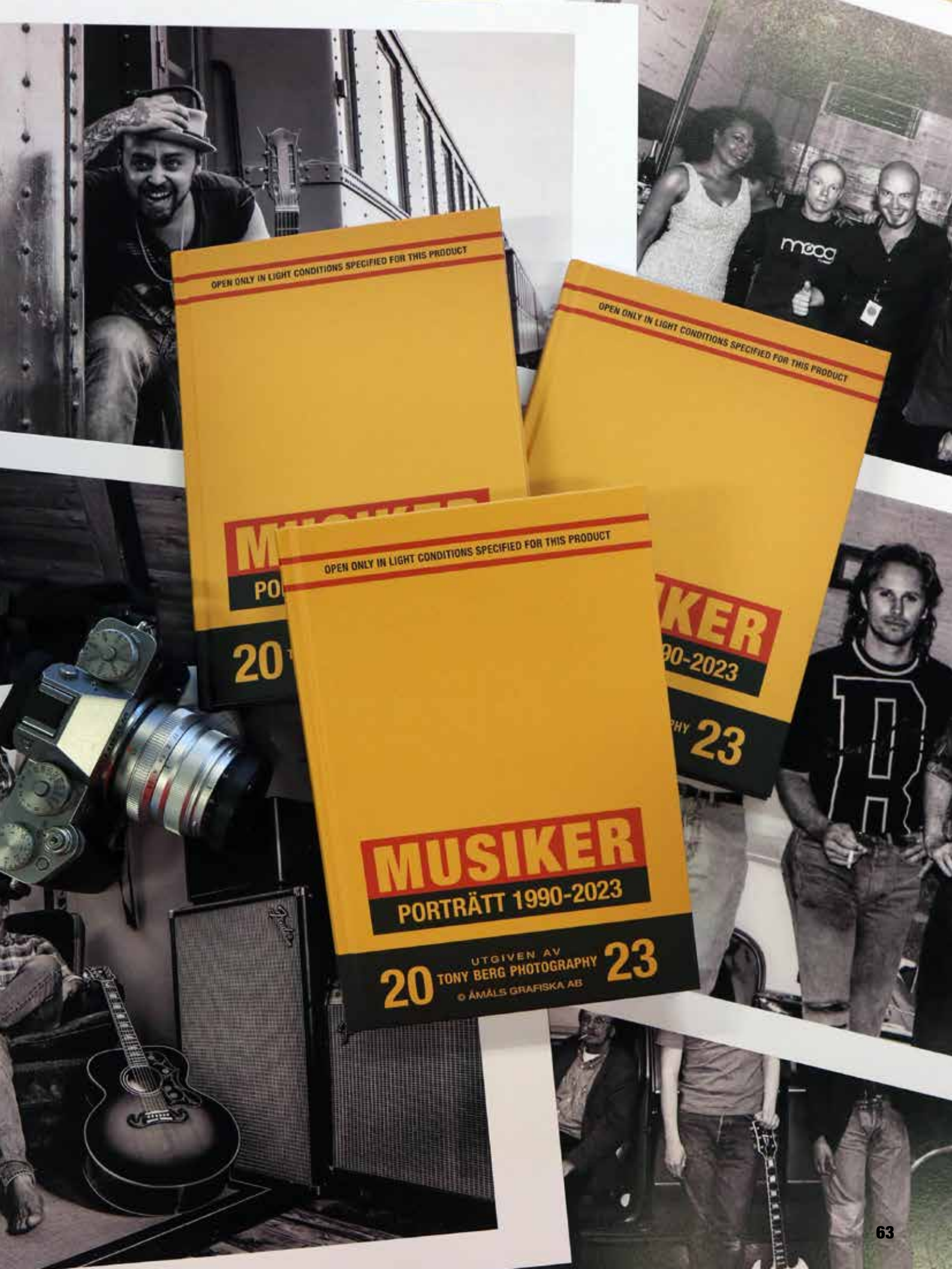
Arbetet med boken började faktiskt redan före pandemin, men emellanåt har den fått ligga åt sidan för andra projekt. Den sista bilden till boken togs i september i år.

Totalt handlar det om 224 sidor med 235 svartvita bilder där 347 musiker finns med.

– Vissa finns med en gång, andra lite oftare. Det är ju onekligen så att det finns en skara musiker i Åmål som spelar med allt och alla, fortsätter Tony.

Boken har premiär lördag 2 december på Åmåls Grafiska i Åmål. Dagen efter, på skyltsöndagen i Åmål är det också premiär för boken på Åmåls Bokhandel.

Anders Nilsson



OPEN ONLY IN LIGHT CONDITIONS SPECIFIED FOR THIS PRODUCT

OPEN ONLY IN LIGHT CONDITIONS SPECIFIED FOR THIS PRODUCT

OPEN ONLY IN LIGHT CONDITIONS SPECIFIED FOR THIS PRODUCT

MUSIKER
PORTRÄTT
20

MUSIKER
PORTRÄTT
1990-2023
PHOTOGRAPHY 23

MUSIKER
PORTRÄTT 1990-2023

20 UTGIVEN AV TONY BERG PHOTOGRAPHY 23
© ÅMÅLS GRAFISKA AB

Ny tolkning av
Viktor Rydbergs
Tomten
med illustrationer av
Oscar Kylberg

Hus & Hem har givit sig på en riktig klassiker inför julen. Nyligen presenterade de en nyutgåva av Viktor Rydbergs "Tomten" med illustrationer av Oscar Kylberg.

"Midvinternattens köld är hård, stjärnorna gnistra och glimma..." Där har du inledningen på den klassiska dikten "Tomten" av Viktor Rydberg. Lagom till julen har dikten fått nytt liv i bokform. Dikten publicerades för första gången 1881.

Då var det Jenny Nyström som skapade bilderna. Viktor Rydbergs dikt har haft en central roll vid svenska jular ända sedan dess och givits ut i flera publikationer.

På nya utgåvan är det Åmålsbördige Oscar Kylberg som står för illustrationerna där han på ett mästertligt sätt förmedlar tomtens nattliga grubblerier och tankar med julens magiska känsla, och binder ihop dåtid med nutid.

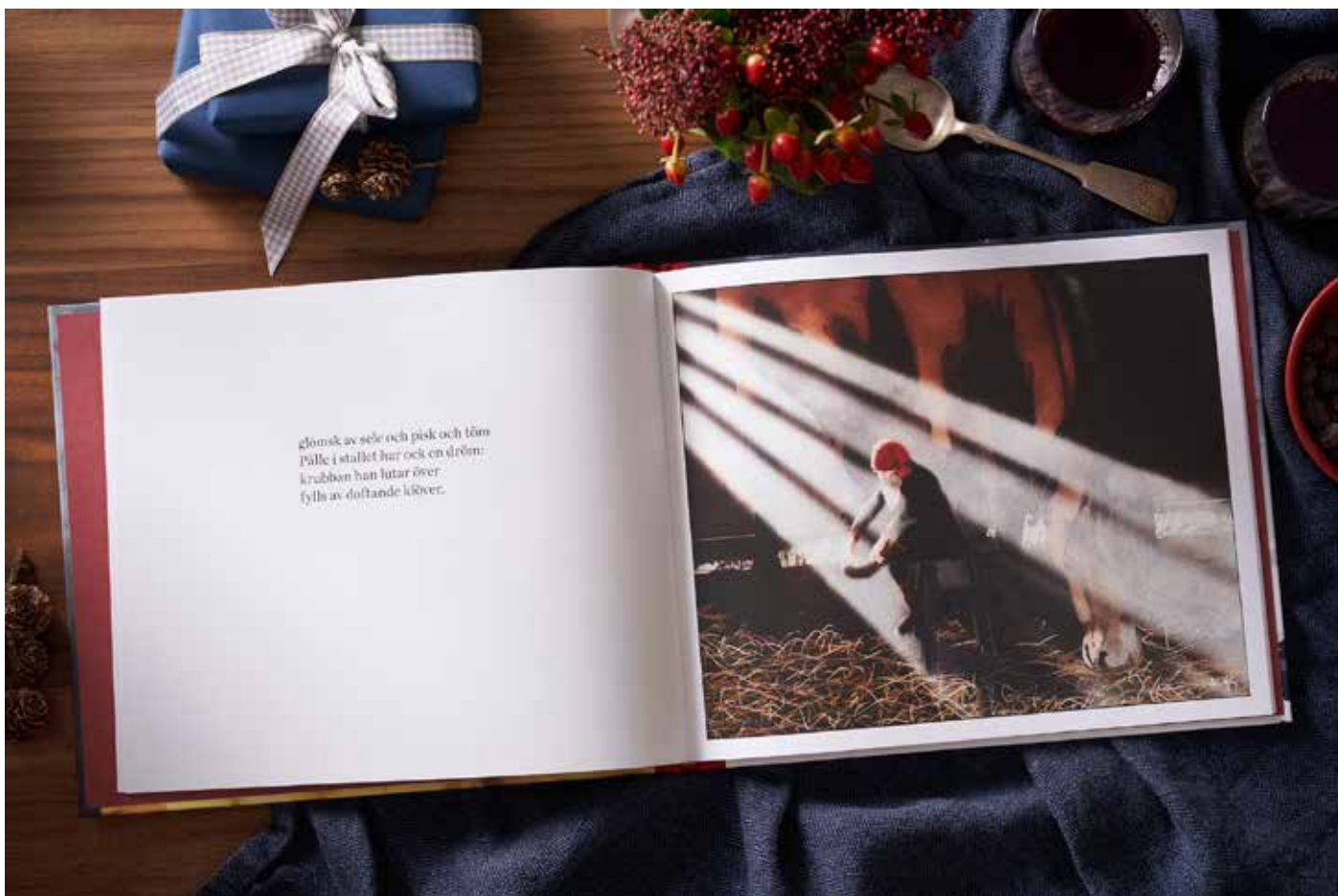
– Att som formgivare gestalta "Tomten" har varit en fantastiskt kreativ utmaning. Det handlar inte bara om att teckna figuren, utan även om att väva samman illustrationerna med miljön där dikten äger rum och definiera vad den miljön representerar, berättar Oscar Kylberg.

Oscar har lyckats fånga stämningen i dikten på ett smått magiskt sätt.

– Detaljer som tomtens handbroderade slag och



Viktor Rydbergs
Tomten
Illustrerad av Oskar Kylberg



Snygg design och lika snygga illustrationer.

Foto: Hus & Hem

manschetter symboliserar livets resa. Färgsättningen i blått, vitt, grått och rött, tillsammans med ljusets spel, ger en tidlös hyllning till midvinterns magi och julens anda, fortsätter han.

Idén till boken kommer från Karin Ohlsson-Leijon som kände att det saknades en modern version av boken.

– Viktor Rydbergs dikt "Tomten" är en klassiker som förtjänar att läsas om och om igen. Myten om gårdstomten som sköter sina sysslor i tysthet när vi människor sover är både trösterik och tankeväckande. Jag är stolt över att vi nu gör så att den nu finns tillgänglig i denna nyutgåva, berättar Karin Ohlsson-Leijon.

Valet av illustratör var inte heller svårt.

– Oscar Kylberg har en stil och en känsla för traditionen som gjorde honom självskriven som bokens illustratör. Han har i sina bilder adderat extra julkänsla och skapat en tomte för vår tid, utan att tappa känslan för Viktor Rydbergs dikt eller de myter som den utgår från, fortsätter Karin Ohlsson-Leijon.

Boken är på 32 sidor och släpptes i oktober. Designen är påkostad och tilltalande och priset ligger runt 300 kronor. "Tomten" har en given plats på soffbordet under den svenska julen.

Tony Berg



R. GOSCINNY

Asterix

A. UDERZO

DEN VITA IRISEN

Manus FABCARO

Bild Didier CONRAD



EGMONT
COMICS



Tidig jul för alla Asterix-älskare när album nummer 40. "Asterix – den vita irissen" släpptes nyligen.

Illustration: Egmont Comics

64-åringen Asterix firar 40

Den franska tecknade serien Asterix fyller 40. Inte år, där har Asterix redan uppnått den aktade ålder av 64 år, men album. Det 40:e albumet har fått namnet "Asterix – den vita irissen".

Asterix är en av de seriefigurer jag kommer ihåg bäst från min uppväxt. Det fanns några serier man ville ha varje album av. Förutom Asterix var Lucky Luke och Tin Tin givna. Asterix är en fransk serie, de andra två belgiska där Lucky Luke är den äldsta, skapad redan 1946.

Allt började med två stressade herrar 1959. Manusförfattaren René Goscinny och tecknaren Albert Uderzo hade fått i uppdrag att skapa en tecknad serie som skulle handla om den franska historien. Serien skulle publiceras i första numret av tidningen Pilote som skulle ges ut om några veckor.

De båda satt hemma i Uderzos lägenhet och spånade samtidigt som de blev allt mer stressade, men

sedan kom den förlösande frågan:

– Vilka är de mest utmärkande perioderna i den franska historien, frågar René Goscinny.

– Tja, vi har ju den förhistoriska tiden, föreslår Albert Uderzo.

– Nej, den har redan använts, svarar René.

– Gallien och gallerna då? René fångade genast upp ämnet och snart forsade idéerna fram.

– Efter två timmar stod allt klart, berättade René Goscinny i efterhand.

Där startade berättelsen om Asterix och hans galler, resten är historia idag.

Genom åren har det sålts runt 400 miljoner album med Asterix över hela världen och är därmed världens mest framgångsrika tecknade serie genom tiderna.

Den nya berättelsen har skapats av manusförfattaren Fabcaro och tecknaren Didier Conrad

I den nya berättelsen spelar irisblomman en viktig roll som symbol

för vänlighet och utveckling. Irisen blir symbolen för en filosofi med ett nytt positivt tänkande och skapar en våg av förändring över hela kontinenten.

Sanctimonius är en ny figur som står i centrum för denna omvälvande beteendeförändring, både bland romare och galliska bybor. Hur det går? Det får du ta reda på själv.

Tony Berg

Asterix i siffror

5 000 000: Tryckupplagan för "Asterix: Den vita irissen" i hela världen.

20: Antal språk och dialekter som "Asterix: Den vita irissen" har översatts till i den gemensamma lanseringen.

440: Antal serierutor i "Asterix: Den vita irissen".

747: Antal textbubblor i "Asterix: Den vita irissen".

40: För den som inte har följt dem, är det antalet Asterixalbum som har getts ut sedan 1961.

393 000 000: Antal Asterixalbum som har sålts sedan starten.

15 400: Antal serierutor i de 40 albumen.

65: Asterix ålder 2024 – ett jubileum som förtjänar ett rejält födelsedagskalas!

Klassisk spansk gin nu på svensk mark

Gillar du gin? Då finns det en chans att nya Puerto de Indias Classic är något för dig. Nu kan du beställa den hos Systembolaget.

Puerto de Indias Classic är en spansk gin som flera utmärkelser. Gin är stort i Spanien och något som även om det är skapat för nöje och njutning tas på stort allvar.

Destilleriet Los Alcores de Carmona ligger i Carmona öster om Sevilla i Andalusien. Det är ett av de äldsta och mest traditionella destillerierna i regionen. Grunden till Los Alcores de Carmona lades 1880 då en emigrant från Baskien, Izaguirre, flydde från kriget hemma i Baskien till Andalusien och hamnade i Carmona.

Han bodde på gården där destilleriet finns än idag. På gården fanns det en gammal grundvattenkälla från romartiden. Han drog nytta av detta började tillverka olika destillerade drycker.

Genom åren har produkten blivit flera och idag tillverkas gin i tre olika varianter. Det är

Strawberry, Classic och Pure Black Edition. Att ginen håller så hög kvalitet beror till stor del på att destilleriet bara använder de bästa råvarorna. Jordgubbarna, enbären, citrusfrukterna övriga växterna och övriga ingredienser som används vid tillverkningen är noggrant utvalda från olika geografiska områden. Allt med syftet att få en produkt av högsta kvalitet.

För att förbättra sin produkt ytterligare har Los Alcores även tillfört mer moderna metoder till sin produktion utan att ha gjort avkall på det traditionella sättet att skapa sin gin.

För alla som älskar gin är det ett måste att testa Puerto de Indias Classic. Den passar bra till de flesta sammanhang, i samband med festliga middagar eller liknande tillställningar eller hemma i soffan i lugn ro.

Nu finns Puerto de Indias Classic att beställa på Systembolaget.

Tony Berg

Puerto de Indias Classic 56782
40% vol | 700 ml | 319 kr



ROCK OIL

**Rock Oil ny spännande dryck för
alla älskare av Nordsjö Bitter**

Från september finns en ny bitter med namnet Rock Oil på Systembolaget. Enligt leverantören har drycken hämtat sin inspiration från Nordsjö Bitter men fått en egen smak av lakrits och speciellt utvalda kryddor. Rock Oil ger en smakupplevelse utöver det vanliga som passar perfekt till en ostbricka eller bara att avnjuta den utan komplement.

Tony Berg

RockOil
30% | 700 ml | 249 kr



Skräckrockens mäst



Sveriges utan tvekan största festival, Sweden Rock, har presenterat sina första akter inför 2024 års festival som äger rum i Sölvesborg 5-8 juni. Bland de artister som är klara finns Judas Priest, Alice Cooper och Parkway Drive med flera.

När de sista banden är presenterade kommer det att vara totalt 90 band som ska förgylla den svenska sommaren i Sölvesborg.

Ett av de riktigt stora namnen presenteras direkt,

legendariska Birmingham-bandet Judas Priest. Bandet debuterade 1974 och har en rad klassiska gravyr metal-album bankomat sig som "British steel" (1980), "Screaming for vengeance" (1982) och "Painkiller" (1990). Till våren släpper de sitt 19:e album "Invincible shield".

Ännu en ikon är klar för Sweden Rock. Skräckrockens mästare Alice Cooper har också en rad mästerverk till album bakom sig som "Love it to death" (1971), "Schools out" (1972) och "Billion

are på Sweden Rock



dollar babies" (1973), onekligen en stark start på 1970-talet för Alice Cooper. Han fick också en stor framgång med albumet "Trash" med hits som "Poison" och "Bed of nails". Musiken till trots så är nog ändå scenshowerna han är mest känd för. Skräckens mästare har alltid lyckats underhålla och skrämma sin publik.

Australiensiska Parkway Drive bildades för 20 år sedan och har hittills hunnit med sju album där 2015 års "Ire" som var det femte i ordningen innebar

ett större genombrott. De har sedan stärkt sin ställning med de efterföljande albumen "Reverence" och "Darker still". Det är bandets första spelning på Sweden Rock.

Övriga band som presenterats hittills är Avantasia, Bruce Dickinson och Electric Callboy. Biljetterna släpptes 31 oktober, och de brukar gå åt fort, så vänta inte för länge med att säkra din plats på Sweden Rock 2024.

Tony Berg



BBB
The Holy Ghost
Ignore alien orders
(Lvely Records)

Stockholmsbandet såg dagens ljus under pandemin. Alt-rock med lite ingredienser av både det ena och andra, men hela tiden med basen i en lätt tilltalande tillbakalutad rock. Inledande "The non-dual" tar tag i mig direkt och sedan är det bara att vandra på. Albumet fortsätter lika bra med "Robot creeps". Lite ettrigare blir det på tredje spåret "Pattern breaker".

"Ignore alien orders" är en positiv ny bekantskap för mig. Vi kommer säkert att höra mer av detta band framöver, men med så många andra svenska bra rockband är det frågan

hur stor uppmärksamhet de kommer att få på hemmaplan. I övriga Europa börjar man dock få upp ögonen för bandet. (TB)

BBB
Graveyard
6
(Universal)

Graveyards nya album inleds lugnt med "Godnatt", men sedan tar det fart i "Twice" som svänger riktigt gott. För att sedan sakta ned igen med "I follow you". De lugna låtarna dominerar albumet, och de är på inget vis dåliga, men personligen är det de lite snabbare och tyngre spåren som tilltalar mig mest.

"Twice" och "Just a drop" är den stora behållningen för min del, men

övriga albumet består ändå av ett gediget hantverk så det är på inget vis något dåligt album. (TB)

BBBB
Creye
III: Weightless
(Frontiers)

Då var vi där igen. Ett svenskt melodiskt rockband, som jag varken hört eller hört talas om tidigare. Detta är bandets tredje album och med risk för att bli tjugit, det verkar finnas en uppsjö av dessa band i Sverige, men i svensk radio och tv får de lite eller ingen uppmärksamhet. Skandalöst egentligen, men det är klart, de klär inte ut sig, slår säkert inte sönder hotellrum och liknande, så de är kanske inte så



spännande att skriva om. Eller? Fel, ser man till musiken de levererar förtjänar de all uppmärksamhet.

Malmöbandet radar upp den ena kanonlåten efter den andra. Inledande "Glorious" sätter tonen för albumet. Sedan fyller bandet på med "Air", "The game", "Spreading fire" och "Dangerous". Det är lätt att jag fortsätter i samma stil och bara räknar upp bra låtar, vilket egentligen inte är fel. Om jag har någon kritik så är det kanske att albumet skulle ha tjänat på att bantas ned en låt eller två. Inte så att någon låt är riktigt dålig, men det hade spetsat

till toppen på "Ignition" lite ytterligare. (TB)

BBBB
Streetlight
Ignition
 (Frontiers)

Streetlight är ännu ett av alla fantastiskt bra svenska melodiska rockband. Vilken musikskatt vi i Sverige har i dessa band, som tyvärr får alldeles för lite uppmärksamhet. Öppningslåten "Hit the ground" är klockren och har en bra hitpotential och det man som vanligt slås av med band inom denna genre är hur

bra musiker det handlar om, och hur väl producerat albumet är.

"Chutes and ladders", "Stay" och "Low riot" fortsätter i samma självklara stil. Även när det blir lite lugnare takter som i "Closer" är det lika klockrent. Det är inte utan att jag tänker på ett band som Toto under sin storhets dagar.

I "Awake" bjuds vi också på lite Van Halen-inspirerad gitarr och klockrena körer. Älskar du din fm- eller västkustrock är Streetlight ett givet köp. Detta band kommer att bli stort som utvecklingen fortsätter i samma riktning. (TB)



BBB
The Rolling Stones
Hackney diamonds
(Polydor)

Har givit detta album ett antal genomlyssningar. I början var jag inte särskilt tilltalad av albumet. Det kändes inte som ett riktigt Stones-album, men det har växt med genomlyssningarna.

Visst finns det låtar med listambitioner som inledande "Angry". "Mess it up" och balladen "Sweet

sounds of heaven", där bandet gästas av Lady Gaga och Stevie Wonder känns också som kommande hits.

Övriga materialet då? Jodå, det är ett helt ok rockalbum av The Rolling Stones. Men för att sätta "Hackney diamonds" i sitt rätta perspektiv måste det jämföras med bandets tidigare album och då är det svårt att ge mer än en trea. I mina ögon är det ett ok rockalbum, men inte i närheten av det bästa bandet gjort. (TB)

BBB
Starbenders
Take back the night
(Sumerian Records)

Med en skön och lätt udda blandning av glamrock, punk, goth och ren rock levererar Starbenders ett spännande album. Bandets sångare och låtskrivare, Kimi Shelter, låter som en korsning mellan Stevie Nicks, Wendy James och Deborah Harry.

Musikaliskt finns det emellanåt



beröringspunkter med Transvision Vamp, Neurotic Outsiders och band i samma anda, rockigt och tungt.

Hur låter det då? Jo, riktigt bra, annorlunda och spännande. Topparna är inledande "The game", "Body talk", "Seven white horses" och "If you need it". Bandet gör också en bra cover på Alice Coopers "Poison" där Kimi Shelters röst verkligen kommer till sin rätt.

Som helhet är albumet dock lite ojämnt, det finns några spår som kanske inte borde ha varit med. En spännande ny bekantskap för mig. (TB)

BBBB
The Record Company
The 4th album
 (Round Hill Records)

The Record Company är ett av senare års bästa bluesrockband. Trion debuterade 2016 med "Off the ground" som letade sig långt upp på topplistorerna och resulterade i en grammisnominering för bästa samtida bluesalbum.

Trions senaste album, det fjärde i ordningen fick det passande namnet, "The 4th album". Alla låtar spelades in hemma i basisten Alex Stiffs vardagsrum, där också bandet

bildades för drygt tio år sedan. Albumet inleds med "Dance on mondays" som sätter tonen direkt. Det här är bluesrock det svänger om. Även i de lugnare låtarna är det ett riktigt gott groove. Första singeln, "Talk to me", har letat sig uppåt på listorna. Andra singeln, "Dance on mondays" har också börjar röra på sig uppåt. Det är ett av de bästa bluesrockalbumen jag hört i år, om inte det allra bästa. Det finns några låtar som är lite lugnare och mer eftertänksamma, de bidrar till att göra albumet mer spännande och dynamiskt. (TB)



BBB
Electric Boys
Grand explosivos
 (Mighty Music)

Electric Boys har för mig alltid känts som ett gäng musiker som har en förkärlek för riffbyggd rock som inte sällan har en hitpotential, så emellanåt har jag verkligen funderat på vad det är som gjort att bandet inte är ett av de största svenska rockbanden genom åren. För många av oss är de det, men de har kanske inte nått ut till den stora breda rockpubliken, vilket är synd, för Electric Boys är värda det.

Det är rockigt, groovigt, funkigt och svängigt. De har egentligen allt som behövs. Kanske saknas den sista udden i delar av låtmaterialet vilket gör att det inte blir ett toppbetyg, men samtidigt är Electric Boys svåra att motstå.

Mina personliga favoriter på albumet är "Better safe than sober", "The great believer" och "Domestic blitz", men det finns fler bra låtar. Jag tror också att de låtar,

åtminstone flera av dem, som jag ännu inte riktigt fastnat för kommer att växa sig starkare med tiden. Hur som helst är "Grand explosivos" ett bra sätt att starta en partkväll, den kommer onekligen att få er på gott humör. Ja, om ni gillar groovig och funkig rock alltså. (TB)

BBB
Eclipse
Megalomanium
 (Frontiers)

Då var vi där igen. Ett svenskt melodiskt rockband som är riktigt bra. Mannen bakom Eclipse är W.E.T.s Erik Mårtensson som står för låtskrivande, gitarrspel och produktion på detta album.

Inledande "The hardest part is losing you" är den låt som fått mest uppmärksamhet hittills, något som inte är så konstigt. Det är en fantastisk låt. Och det finns mer att ösa ur. "Got it", "Anthem" och "Hearts collide" kommer säkerligen att hamna på många Spotify-listor. Övriga låtar växer också undan för

undan, men de behöver lite mer tid. Värt att köpa? Det tycker jag absolut. Om du inte hört Eclipse förut och gillar melodisk rock kommer du med all säkerhet att bli positivt överraskad. (TB)

BBB
Sarayasign
The Ikon's road
 (Frontiers)

Sarayasign har sina medlemmar utspridda i Örebro, Stockholm och Falkenberg och är Jesper Lindberghs skötebarn. Tung, melodisk rock med en fantastisk produktion och ett gediget musicerande. Lägg därtill ett starkt låtskrivande så har du receptet för något riktigt spännande.

Vi får ett smakprov på den tunga riffrocken och ett finsnickrat solot i öppningsspåret "When all lights go out". Tungt, och gott. En annan höjare är "Everdying night" och även "Blood from stone". Lite ojämnt här och där, men i stort en positiv ny bekantskap. (TB)



BBB
Starmen
Starmenized
 (Melodic Passion)

Bandet bildades mest på skoj 2018 och redan från början bestämde medlemmarna att de ville hylla hårdrocken från 1970- och 80-talen. Lika tidigt insåg de att de skulle göra det till ett konceptband med en gimmick. Så det fick bli något som ett hyfsat New York-band gjorde i mitten av 1970-talet, smink. Artistnamn var också ett måste så det blev Red Starman, Gold Starman, Silver Starman och Purple Starman.

Nu är det kanske lätt hänt att man inte tar det på allvar, men det vore dumt. Bandet är riktigt bra. Det märks onekligen att de har rötterna i den tyngre rocken från nämnda årtionden. De har också

förmågan att skriva bra låtar med refränger som fastnar samtidigt som det är snyggt förpackat med duktiga musiker och bra produktion.

Trots att bandet bara funnits i fem år är "Starmenized" deras fjärde album, så produktiviteten är det inget fel på.

"Tears never dry" känns emellanåt som en hyllning till Kiss. "Just a stranger" är en annan favorit, detsamma gäller "Rockstar". Väl värt en genomlysning om du gillar hårdrocken från mitten av 1970-talet och fram emot slutet av 1980-talet. (TB)

BBBB
The Glorious Sons
Glory
 (Earache Records)

Kanadensiska The Glorious Sons har skapat ett knippe tilltalande

låtar som inleds med titellåten "Glory". Låten har förvisso ett hyfsat bra tempo men känns ändå lätt lekfull och tillbakalutad. Den skapar njutning likt en varm kopp choklad efter att man varit ute en kall och blåsig novemberdag på den dalsländska tundran eller nere vid hamnkvarten hemma i Åmål.

Det formatet jobbar bandet vidare på genom albumet. Även om det stundtals handlar om inte allt för lätta ämnen och låtarna innehåller en del smärta så känns albumet ändå betryggande och varmt på något sätt.

Har kommit på mig själv några gånger med att luta mig tillbaka i soffan i musikrummet och bara sväva bort i musiken. Lite småspejsat emellanåt, men samtidigt helande och rogivande. (TB)



BBBB
Care Of Night
Reconnected
 (Frontiers)

De allra första tonerna på inledande "Street runner" fick jag lite Saga-vibbar, på ett positivt sätt. Det är en melodisk rock à la 1980-tal och bandet gör det med ackuratess. Låtarna är lika välskrivna som de är framförda. Soundet är lika klockrent och kryddas med Calle Söderbergs sång.

Allt eftersom jag lyssnar mer på albumet inser jag att musiken för all del påminner lite om Saga, stundtals. Det handlar nog mer om band som Journey och Toto i själva soundet, vilket inte är ett dåligt betyg. För det handlar om referenser. Care Of Night känns aldrig som någon kopia av nämnda band, men de rör sig i samma trakter. Rekommenderas! (TB)

BBBB
Bonafide
Are you listening?
 (Black Lodge)

Inledande "Are you listening?" känns som om den kunde vara lånad från ett AC/DC-album men när låten väl kommer igång blir det mer Bonafide över det hela. Pontus Snibb har en förmåga att skapa låtar som man gärna sjunger med i. Det i sig är en styrka, för det innebär att man sedan går och nynnär på låtarna ifråga och inte helt sällan leder det till att skivan åker på skivtallriken igen.

Även introt till andra spåret, "Hero to zero", har lite AC/DC-vibbar, som sedan fortsätter genom låten. Några sådana tendenser finns dock inte på tredje spåret "Salvation" som gungar gott. Med "Who's the boss" höjer Bonafide tempot och står på ordentligt.

"Snacket" inleds i samma stil men

jag hajar onekligen till när låten har svensk text. Pontus Snibb delar sången med Nisse Hellberg och levererar en av albumets bästa låtar, men jag undrar hur Bonafides engelskspråkiga publik kommer att reagera på låten. En riktigt bra rock-låt är det hur som helst.

Albumet fortsätter i samma stil. Skön tung rock i Bonafide-stil. Har du de tidigare albumen är detta ett måste. Har du inte lyssnat på Bonafide tidigare är det en bra start, sedan är det bara att arbeta sig bakåt i diskografin. (TB)

BBBB
Van Morrison
Accentuate the positive
 (Caroline)

I början av årets släppte Van Morrison albumet "Moving on skiffle" med 23 låtar. Nu är han tillbaka med nya "Accentuate the



positive”, denna gång innehåller albumet ”bara” 19 låtar. Inget fel på produktiviteten.

Få artister har ett så säreget sound, både på musik och sin röst, som Van Morrison. Att sätta på ett nytt album med Van är som att besöka en gammal favoritrestaurang, förväntningarna stiger ganska omgående. Denna gång infrias de också, även om jag som på förra albumet tycker att det hade blivit ännu bättre om det bantats ned lite.

Det går inte att bortse ifrån att Van har en förmåga att omge sig med musiker som verkligen får det att svänga. Det finns många lysande låtar på albumet. Inledande ”You are my sunshine” är en av dem, ”When will I be loved” en annan och ”Two hound dogs”... Nej, lika bra att ge sig med en gång. Annars kommer jag bara att sitta och räkna upp den ena låten efter den andra.

Ni som sedan tidigare älskar Van Morrison bryr er inte om en recension oavsett. Ni som ännu har

glädjen kvar att upptäcka denna fantastiske musiker och låtskrivare är bara att gratulera. (TB)

BBBB

Blues Traveler Traveler's soul (Round Hill Records)

Blues Traveler är ett ofta förbiset bluesband. De får sällan stora rubriker eller porträtteras i musikmagasin. Det händer, men det är alldeles för sällan för det är ett riktigt kompetent band. De levererar alltid bra album. Jag gillar också sångaren John Popper röst, för att inte tala om hur han trakterar sitt munspel.

Nya albumet inleds med slow-bluesen ”Fool for you” som är ett lysande litet kärleksepos. På ”Tired of being alone” gästas bandet av Alisan Porter som ger låten en extra dimension.

På detta album har bandet rört sig lite mer åt det souligare hållet och fyllt det med mer eller mindre bekanta covers. Soulen är ingen

nyhet för Blues Traveler, de har trampat den marken många gånger förut, men nu känns det mer påtagligt. Bandet har också bjudit in flera sångare att gästa, det känns som om albumet kanske mer är resultatet av ett jam än en ren inspelning. Det är tillbakalutat och otvunget och så otvunget bra.

På TLC:s gamla hit ”Waterfalls” gästar Daisha McBride på sång, lysande. Andra gäster på albumet är Valerie June, Wendy Moten, Sara Niemietz, Liv Warfield, Davie, Clyde Lawrence och Ryan Shaw.

Höjdpunkterna på albumet för mig är King Floyds gamla hit ”Groove me”, Ann Peebles ”I can't stand the rain” där Valerie June gästar och Percy Sledges underbara ”When a man loves a woman” där Ryan Shaw gästar.

Normalt är jag inte så svag för coveralbum, men detta är snyggt och gjort med mycket kärlek. Ett riktigt feel good-album. (TB)

**BBBB**

Sophie Lloyd
Imposter syndrome
 (Autumn Records)

Sophie Lloyd är en av alla unga musiker som kommit fram genom att från början sitta och spela licks på Youtube-videos. Många av dem blir kvar i den världen, Sophie har tagit steget och levererat ett starkt album. Det hade lätt kunnat bli ett gitarorienterat album där hon själv tagit den centrala rollen hela tiden, men så är det inte. Det känns mer som ett album levererat av ett band än

ett soloprojekt. En bidragande orsak till det är att Sophie ger de olika sångarna hon samarbetar med stort utrymme.

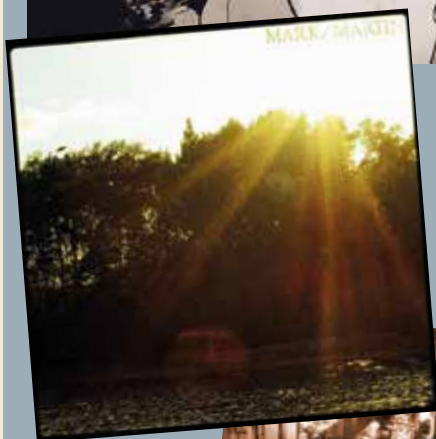
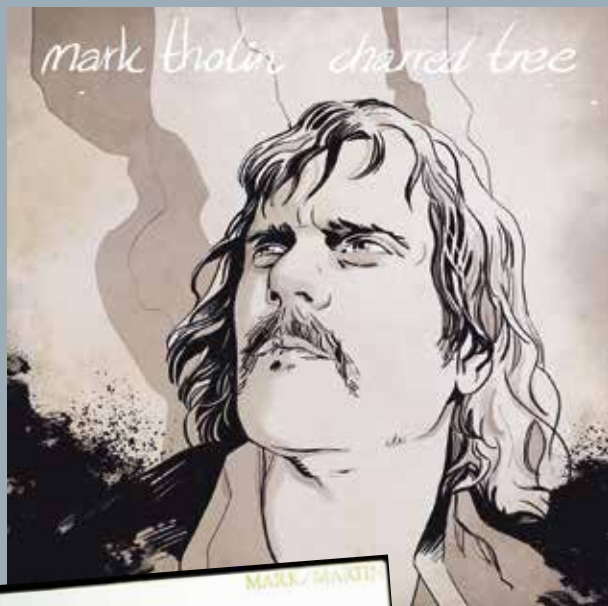
Musiken i sig är en tung homage till 1980-talets tunga arenarock. I inledande "Do or die" är det Inglorious sångare Nathan James som gästar. En riktigt bra låt och perfekt start på albumet. Han lämnar över micken till Brandon Saller på den något lugnare, men lika tunga, "Pressure".

På titellåten, "Imposter syndrome" gästas Sophie av Lzzy Hale som ger

låten en extra dimension. En av topparna på albumet är "Fall of man" med Matthew K. Heafy på sång, men jag gillar också blytung "Let it hurt" med Black Stone Cherrys Chris Robertson på sång. "Imposter syndrome" är inte Sophies första album, hon släppte ett coveralbum i somras. Jag har dock svårt att förstå tanken bakom det när hon några månader senare släpper ett så starkt album som detta. Detta album bör du som gillar bra gitarorienterad hårdrock från 1980-talet absolut ge en chans. (TB)

SKIVHÖRNET

Lokal musik på vinyl och cd



Mark Tholin: Charred Tree, lp 150:-
Mark/Martin: Mark/Martin, lp 150:-
Marcus Bohm & The Bang: 56, lp 150:-
Samtliga titlar ovan på Åmål Records



Magnolia: Svarta sator, lp 150:-
Magnolia: På djupt vattum, lp 150:-
Magnolia/Kometen: 56, singel 60:-
Samtliga titlar ovan på Transsubstans



Olli Strömberg &
Torbjörn Carlsson:
Helikons blomster,
lp 200:-
Memoria Musik

VINYL / CD / T-SHIRTS
BÖCKER / DEKALER M.M.



TVÅ TRYCKARE



Åmåls
Grafiska AB

Besöksadress: Karlstadsvägen 32, Åmål | 0532-109 79 | 0532-126 60 85

Ett rum utan böcker är som en kropp utan själ

Marcus Tullius Cicero



Musiker 1990-2023

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-7-1**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2023**
Sidor: **224**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Åmåls Bokhandel**
Pris: **350 kr**



Henry Stake fotograf

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-3-3**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2021**
Sidor: **244**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Åmåls Bokhandel**
Pris: **300 kr**



Danscenter

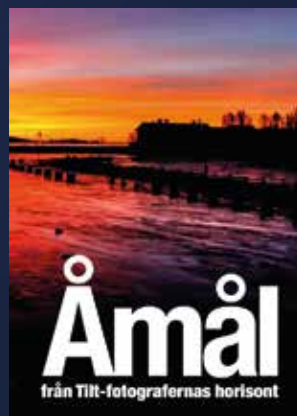
Sofia Westlund

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-2-6**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2020**
Sidor: **204**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Åmåls Bokhandel**
Pris: **300 kr**



Åmåls Bluesfest since nineteenninetytwo

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-639-1051-7**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2016**
Sidor: **204**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tilt Photogroup**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Åmåls Bokhandel**
Pris: **250 kr**



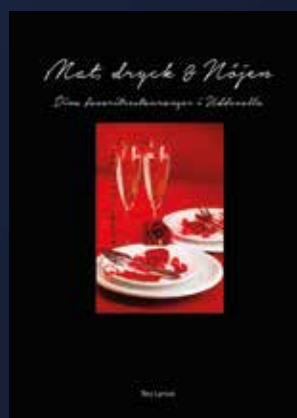
Åmål från Tilt-fotografernas horisont

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-3-3**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2017**
Sidor: **244**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tilt Photogroup**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Åmåls Bokhandel**
Pris: **300 kr**



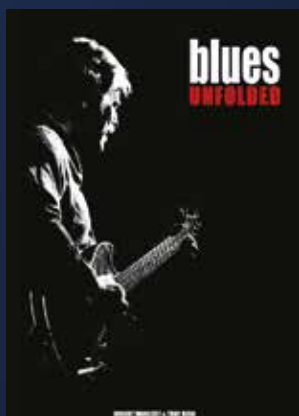
Åmål förr och nu

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-1-9**
Utgivare: **Åmåls Grafiska AB**
Utgivning: **2019**
Sidor: **204**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Åmåls Bokhandel**
Pris: **300 kr**



Mat, dryck & nöjen, dina favoritrestauranger...

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-983457-1-1**
Utgivare: **Munkreklam AB**
Utgivning: **2016**
Sidor: **226**
Storlek: **217x265x28**
Vikt: **800 gr**
Författare: **Tony Larsson**
Köpställen: **Åmåls Grafiska**
Pris: **400 kr**



Blues unfolded

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Engelska**
ISBN: **978-91-633-0929-8**
Utgivare: **Berg & Wangeby**
Utgivning: **2007**
Sidor: **276**
Storlek: **245x305x17**
Författare: **Tony Berg & Robert Wangeby**
Köpställen: **Åmåls Grafiska**
Pris: **250 kr**



Mitt liv som fotbollsarbetare

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-519-9622-6**
Utgivare: **L-O Mattsson**
Utgivning: **2021**
Sidor: **182**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **L-O Mattsson**
Köpställen: **Åmåls Grafiska**
Pris: **300 kr**



IF Viken 100 år

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-984012-4-0**
Utgivare: **IF Viken**
Utgivning: **2022**
Sidor: **204**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Tony Berg m fl**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, IF Viken**
Pris: **300 kr**



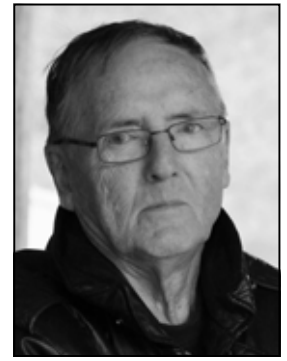
Musik för alla

Bindning: **Inbunden**
Språk: **Svenska**
ISBN: **978-91-527-2868-0**
Utgivare: **Anders Kadhammar**
Utgivning: **2022**
Sidor: **264**
Storlek: **170x240x20**
Författare: **Anders Kadhammar**
Köpställen: **Åmåls Grafiska, Anders Kadhammar**
Pris: **350 kr**

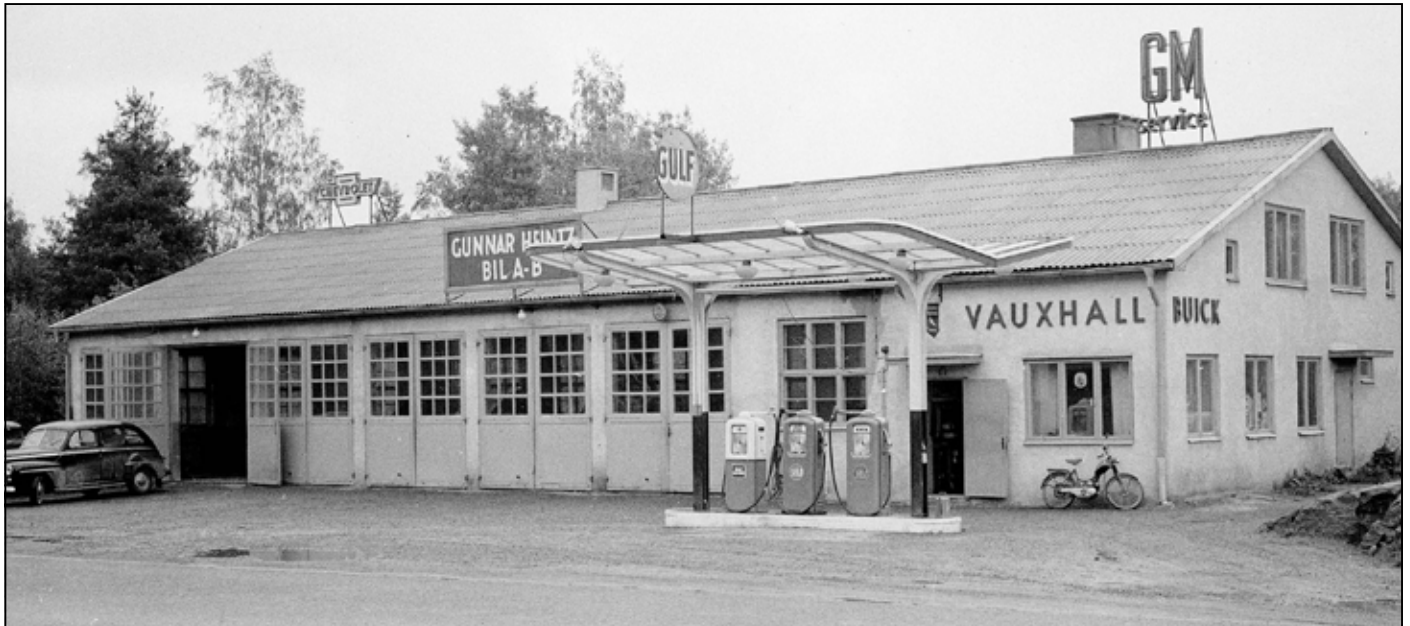
UR ARKIVET/HENRY STAKE

Henry Stake var Åmåls förste riktige pressfotograf, och han var ung när han startade. Han föddes 1932, köpte sin första kamera som 13-åring och då började han också bygga upp det bildarkiv varav merparten idag finns i Åmåls kommuns arkiv. När han skänkte sitt arkiv till kommunen innehöll det över 100 000 bilder.

Han fick sin första bild publicerad i Provinstidningen Dalsland 1950, det var en bild från en hemmamatch för IF Viken i division II mot IK Brage. Under ett antal år frilansade han som fotograf åt olika tidningar samtidigt som han jobbade på Åmåls Färg- och Kemikalieaffär. Men ganska snart startade han en egen fotobutik och resten är historia. Bilderna på följande fyra sidor är hämtade ur boken Fotograf Henry Stake.



Henry Stake. Foto: Tony Berg



Gunnar Heintz Bil AB på Karlstadsvägen, företaget sålde Vauxhall och Buick.



Gulf på Karlstadsvägen 1958. Macken hade då fått en uppgradering med snyggare entrédel och en mer stilren framtoning samt en utbyggnad på övervåningen.



Nynäs bensinstation på Kungsgatan 1956. Artur Lundberg var föreståndare. Huset i bakgrunden ersattes senare av Epa-huset, där bland annat Handelsbanken finns inrymd idag.



Mobils mack vid Vänersborgsvägen vid invigningen 1963. Många bilister ville ta del av Mobils öppningserbudanden. Gott om personal såg till att kunderna och andra gäster blev väl omhändertagna. Det syns också tydligt vilken bilmodell som tillhörde de mer populära. Volvo PV-ägare var flitiga besökare första dagen, då det bland annat delades ut blommor och ballonger.



Bröderna Ullströms Motor AB vid korsningen Nybrogatan-Norra Långgatan i Åmål 1957. När Ullströms lämnade platsen flyttade Åmåls Måleriäffär in i den vänstra byggnaden och Bohlins tryckeri i den högra. Ullströms i sin tur flyttade ut till Stetterud där Brandt idag återfinns i samma lokaler, om än utbyggda och moderniserade. Där låg tidigare en grusplan, Furuhällsvallen, som användes av Åmåls fotbollsklubbar som träningsplan under vårmånaderna.



Uppslaget: När Bröderna Ullströms Motor AB behövde växa och få plats för en verkstad för lastbilar byggdes en ny stor anläggning på Furuhällsvallen 1966.





Me & My Rock-T-shirt

För några år sedan påbörjades ett projekt som fick namnet Me & My Rock-T-shirt. Tanken var att ställa ut bilderna vilket också gjordes i samband med Åmåls Fotofest ett år. Men efter ett tag försvann inspirationen, men nu är tiden mogen att fortsätta fotograferandet för en ny utställning. Så jag kommer att fotografera så många personer jag kan framöver i t-shirts med deras favoritartist logo/tryck på. De som ställer upp måste vara medvetna om att bilderna ska visas i utställningsform och förhoppningsvis också ges ut i bokform. Vill du vara med och visa upp din rock-t-shirt?

Skicka ett mail till info@amalsgrafiska.se så löser vi en plåtning.







Det börjar så smått
skymma i samband med
Åmåskalaset sommaren
2023 vid inre hamnen.



TOPDRONE
Terje Olsen Photography





Starten har precis gått
för en av sommarens
stora fisketävlingar på
Vänern utanför Ämål.

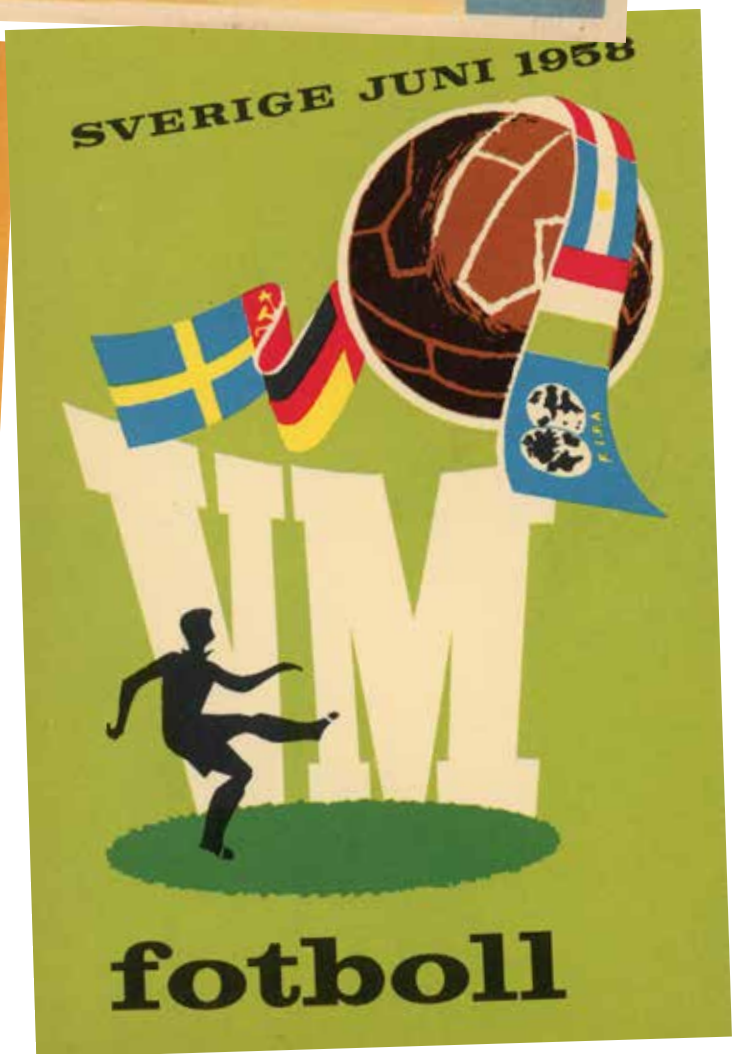
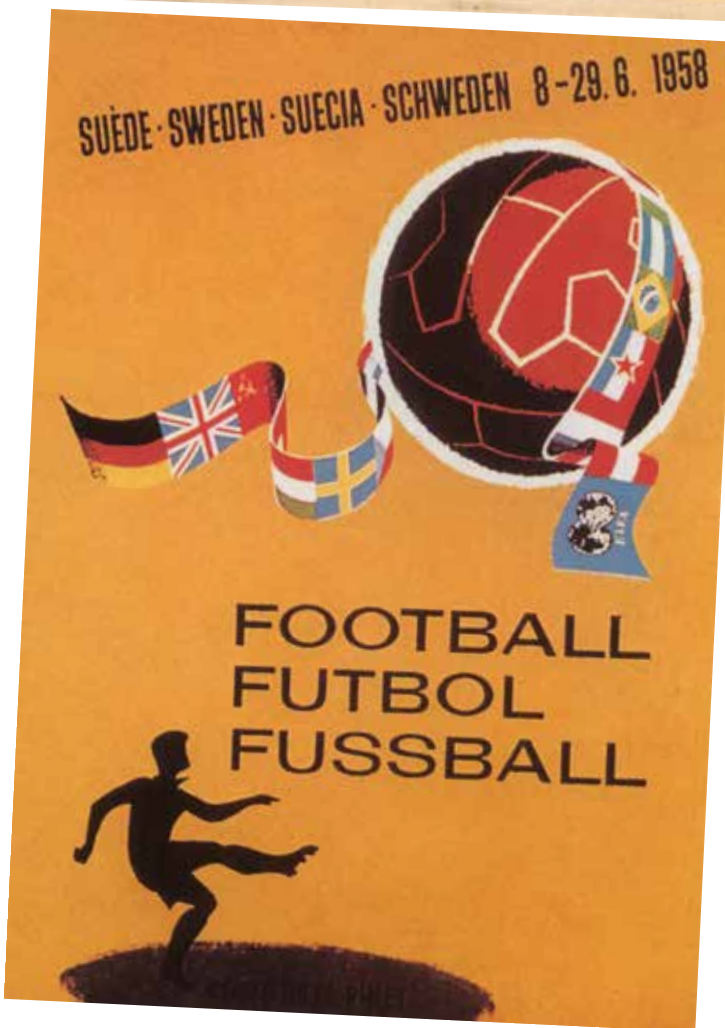


TOPDRONE
Terje Olsen Photography

UR ARKIVET/STEN LINDSTRÖM

Sten Lindström är en stor samlare av Åmålsrelaterat material, men också sport och världshändelser. I detta nummer visar vi ett litet urval av vykort han har samlat på sig från Fotbolls-VM i Sverige 1958. Svårt att gripa idag att det spelats VM-fotboll i orter som Uddevalla, Sandviken och Västerås och ytterligare en handfull städer.





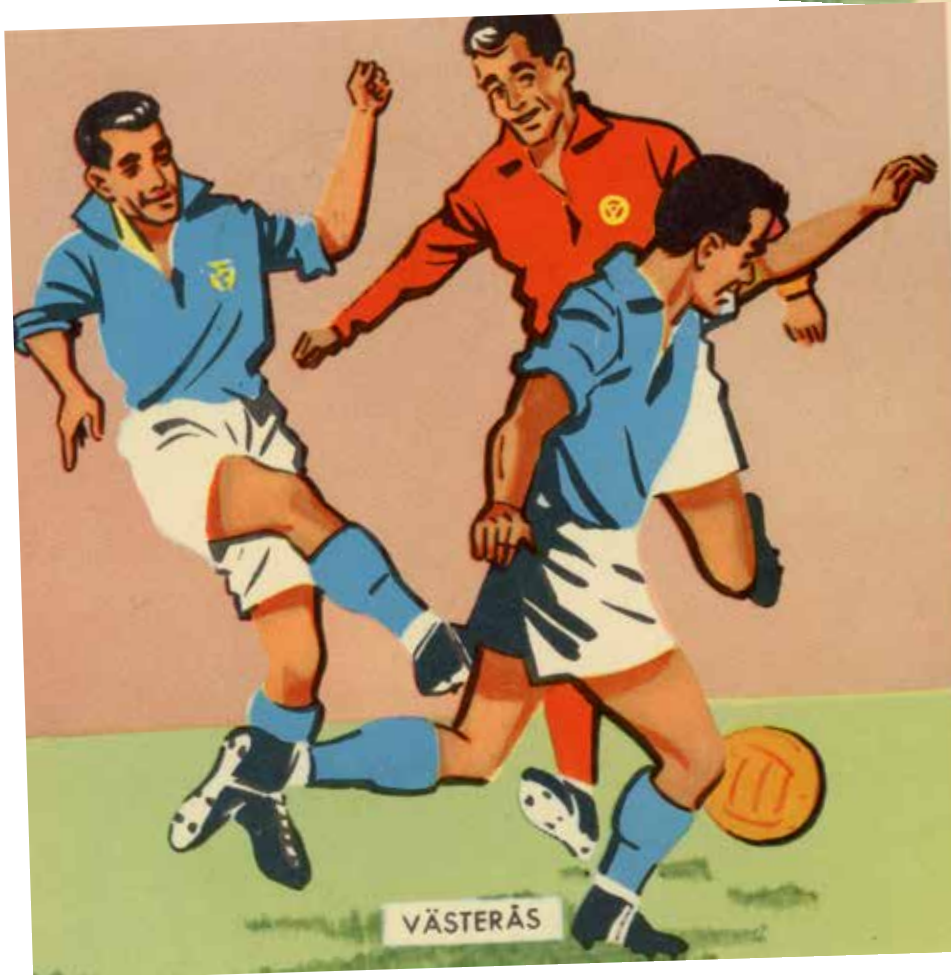


ÖREBRO



UDDEVALLA









Vill du ställa ut på Åmåls Fotofest 27 april-4 maj 2024?

Nu kan du ansöka om att ställa ut på Åmåls Fotofest. Vi kommer att titta på ansökningarna undan för undan och plocka ut fotografer med jämna mellanrum under ansökningstiden. Vi kommer att presentera klara fotografer undan för undan.

Hur du ansöker

Skicka ett mail med några exempelbilder på vad du vill ställa ut och berätta samtidigt lite om dig själv. E-postadressen finner du nedan.

Mer information

Om du vill ha mer utförlig information om utställningarna med all information du kan tänkas behöva kan du skicka ett mail till oss och be om mer information så skickar vi det.

När ska du ansöka?

Ansökningstiden är öppen till 16 februari. Men vi går igenom ansökningar i takt med att de kommer in, så var gärna tidigt ute.

Vad kostar det att ställa ut?

Vi tar inte betalt för att låta någon ställa ut bilder om du blir antagen. Det kostar heller ingenting att ansöka.



**ÅMÅLS
FOTOFEST
2024**



Blues i Väst är en ideell samarbetsorganisation för bluesföreningar i Halland och Västra Götaland. Syftet är att främja spridandet av bluesen samt att genom samarbetet hjälpa Blues i Västs medlemmar att nå ut till en ny publik.

Blue Chain Vänersborg

Hemsida: bluechainvbg.se

Facebook: [Blue Chain Vänersborg](https://www.facebook.com/BlueChainVänersborg)

Blue Heart Halmstad

Artistbokning: bokning@blueheartblues.com

Hemsida: blueheartblues.com

Facebook: [Blue Heart Bluesförening](https://www.facebook.com/BlueHeartBluesförening)

Cookin' Borås – Rock & Blues

Hemsida: cookin-boras.se

E-post: info@cookin-boras.se

Artistbokning: bokning@cookin-boras.se

Facebook: [CookinBlues](https://www.facebook.com/CookinBlues)

Instagram: [CookinBluesBorås](https://www.instagram.com/CookinBluesBorås)

Dusty Road Blues Tidaholm

Hemsida: dustyroadblues.se

Facebook: [Dusty Road Blues Tidaholm](https://www.facebook.com/DustyRoadBluesTidaholm)

Föreningen Jazz & Blues Kungsbacka

Hemsida: jazzobluess.se

E-post: jazzobluess@gmail.com

Facebook: [Föreningen Jazz och Blues i Kungsbacka](https://www.facebook.com/FöreningenJazzochBluesiKungsbacka)

Göteborgs Bluesförening

Hemsida: gbgblues.se

E-post: gbgblues@gmail.com

Bokning: mollemolin1@gmail.com

Bokning: ann.edfeldt@gmail.com (Hängmattan)

Facebook: [Göteborgs Bluesförening](https://www.facebook.com/GöteborgsBluesförening)

Uddevalla Bluesförening

Hemsida: uddevallablues.se

Bokningar: christer.bassman@hotmail.se

Biljettbokning: 072-524 36 75

Facebook: [Uddevalla Bluesvänner](https://www.facebook.com/UddevallaBluesvänner)

Åmåls Bluesförening

Kontor: 0532-713 98

Hemsida: bluesfest.net

E-post: info@bluesfest.net

Facebook: [Åmåls Blues Förening](https://www.facebook.com/ÅmålsBluesFörening)

Instagram: [amalsbluesfest](https://www.instagram.com/amalsbluesfest)

25-årsjubileum

2 december 2023

Barrelhouse / Strange Brew

Exit Stage Left / Too Dää

Slap Back Joe / Backlash

ORANGERIET, BORÅS

Biljetter: Tickster

Cookin' Borås – Rock & Blues

Stockholm Voices

3 december 2023

KUNGSBACKA TEATER, KUNGSBACKA

Biljetter: Ticketmaster

Föreningen Jazz & Blues i Kungsbacka

The Blue Benders

7 december 2023

AKIA TAPHOUSE, KUNGSBACKA

Biljetter: Ticketmaster

Föreningen Jazz & Blues i Kungsbacka

The Blue Benders

8 december 2023

NAJADEN, HALMSTAD

Biljetter: Nortic

Blue Heart Bluesförening Halmstad

Tove Gustavsson Band

Dafgård & Tommy Trumma

16 december 2023

BASTIONEN, UDDEVALLA

Biljetter: 200:- förbokning

Uddevalla Bluesförening

KnockOut Greg & The Scandinavian Blue Flames

Double Comfort

13 januari 2024

ORANGERIET, BORÅS

Biljetter: Tickster

Cookin' Borås – Rock & Blues

Jay Smith

18 januari 2024

RESTAURANG ESTER, KUNGSBACKA

Biljetter: Ticketmaster

Föreningen Jazz & Blues i Kungsbacka

Johnny & The Replacements

3 februari 2024

FOLKETS HUS, VÄNERSBORG

Blue Chain Vänersborg

GA20 (US)

10 februari 2024

BASTIONEN, UDDEVALLA

Entré: 250:- förbokning

Uddevalla Bluesförening

Pontus Snibbs Wreck of Blues

15 februari 2024

RESTAURANG ESTER, KUNGSBACKA

Biljetter: Ticketmaster

Föreningen Jazz & Blues i Kungsbacka

Mikael Rickfors

Trainwreck Remedys

17 februari 2024

ORANGERIET, BORÅS

Förköp Tickster

Cookin' Borås – Rock & Blues

Tora

7 mars 2024

RESTAURANG ESTER, KUNGSBACKA

Biljetter: Ticketmaster

Föreningen Jazz & Blues i Kungsbacka

T-Bear & The Dukes

9 mars 2024

FOLKETS HUS, VÄNERSBORG

Blue Chain Vänersborg

Louise Hoffsten

The Stomping Academy

9 mars 2024

ORANGERIET, BORÅS

Förköp Tickster

Cookin' Borås – Rock & Blues

Trickbag

23 mars 2024

BASTIONEN, UDDEVALLA

Entré: 250:- förbokning

Uddevalla Bluesförening

Walter Trout

10 april 2024

KUNGSBACKA TEATER, KUNGSBACKA

Biljetter: Ticketmaster

Föreningen Jazz & Blues i Kungsbacka

Fredrik & Puritanerna

Wineyard 'n' Ash

13 april 2024

ORANGERIET, BORÅS

Förköp Tickster

Cookin' Borås – Rock & Blues

Carl Verheyen

18 april 2024

RESTAURANG ESTER, KUNGSBACKA

Biljetter: Ticketmaster

Föreningen Jazz & Blues i Kungsbacka

Ida Bang & The Blue Tears

20 april 2024

BASTIONEN, UDDEVALLA

Entré: 250:- förbokning

Uddevalla Bluesförening

SWEDEN'S #1 INTERNATIONAL BLUES EVENT SINCE 1992

32nd ANNUAL

JULY 11-14th 2024

*Passa på att köpa din biljett till
rabatterat pris t.o.m. 31 december!*

Tillgängliga fr.o.m. 8 december



Roffe Wikström
Trickbag
Alabama Lovesnakes
The Lowdown Saints
Fat Bull / The Bluetonics
Manco & his Blue Invitation

Fler band tillkommer...

Med reservation för ändringar

**ARENA BLUES / STREET BLUES / CLUB BLUES / GOSPEL / JAM / EXHIBITIONS
FOOD & BEER / SCHOOL OF BLUES / MARKETS / COMPETITIONS / WORKSHOPS**

[ticketmaster.se](https://www.ticketmaster.se)

bluesfest.net • info@bluesfest.net



CRAFTON MUSIK AB
EN AV SKANDINAVIENS LEDANDE DISTRIBUTÖRER AV MUSIKINSTRUMENT

MELLANBRON CLUB STAGE PROUDLY PRESENTS

LIVE IN DECEMBER

Fredag 1 december

**THE TRAVELING
HIPSHAKERS
REVUE**



Lördag 9 december

**INGER
NORDSTRÖM
BAND**

Måndag 25 december

**JULDAN &
ETT RENT
HELVETE**



***Musik ska
upplevas live!***

CAFE • RESTAURANG • BAR

MELLANBRON

GÅGATAN ÅMÅL - 0532-14 400



Bluescamp

för dig som är 15-25 år 7-10 juli 2024 i Åmål



Fyra härliga sommandagar fyllda med bluesmusik, skönt umgänge med andra bluesintresserade ungdomar. Besök av etablerade musiker som berättar om sitt liv inom musiken och ger lite tips på hur man förbättrar sig som musiker. Dessutom fri entré till Åmåls Bluesfest för alla ungdomar som deltar i School of Blues! School of Blues är öppen för internationella deltagare!

Lärare: Lisa Lystam och Fredrik Karlsson med flera / Rektor: Terje Olsen

Mer info: bluesfest.net / info@bluesfest.net



CRAFTON MUSIK AB

- EN AV SKANDINAVIENS LEDANDE DISTRIBUTÖRER AV MUSIKINSTRUMENT



Kultur huset Halden

Kommande program



Fredag 1 december

The Salmon Smokers

tolkar Bob Dylan

Lördag 2 december

Nilsen's Southern Harmony

Country-Rock, Blues, Heartland,
Outlaw, Waylon, Hank, Stones...

Lördag 9 december

Westby Band

med venner

Onsdag 13 december

Strikk og Drikk

Og god Julemusikk

Fredag-Lördag 15-16 december

Christina Brynildsen

med flera

En slags Julekonsert

Fredag 22 december

The Handsome Devils

A tribute to Johnny Cash

Lördag 13 januari

Faberland

Releasekonsert



ROOTSYMUSIC.SE

LIVEKALENDER

DECEMBER 2023

- 01: Dylan LeBlanc/Jesse Roper, Tryckhallen, Falkenberg
- 02: Dylan LeBlanc/Jesse Roper, Folk å Rock, Malmö
- 03: Dylan LeBlanc/Jesse Roper, Bar Brooklyn, Stockholm
- 05: Dylan LeBlanc, Katalin, Klubb Uffe, Uppsala
- 06: Dylan LeBlanc/Jesse Roper, John Dee, Oslo
- 07: Dylan LeBlanc/Jesse Roper, Moskus, Trondheim
- 08: Dylan LeBlanc, Arnemoen Gard, Ringebu
- 09: Dylan LeBlanc/Jesse Roper, Pustervik, Göteborg
- 10: Dylan LeBlanc/Jesse Roper, Lille Vega, Köpenhamn

JANUARI 2024

- 27: Scarlet Rivera, Skebopuben, Skebobruk
- 28: Scarlet Rivera, Kulturoasen, Uppsala
- 28: Jesper Lindell, Kulturoasen, Uppsala

FEBRUARI 2024

- 01: Our Man in the Field, Medley, Malmö
- 01: Israel Nash, Sardinien USF, Bergen
- 04: Israel Nash, Studioscenen, Östersund
- 05: Israel Nash, Tryckeriet Scene, Trondheim
- 06: Jesper Lindell, Pustervik, Göteborg
- 06: Scarlet Rivera, Pustervik, Göteborg
- 06: Israel Nash, Røvarstaden, Oslo
- 07: Israel Nash, Pustervik, Göteborg
- 07: Jesper Lindell, Plan B, Tranås
- 07: Scarlet Rivera, Plan B, Tranås
- 09: Scarlet Rivera, The Tivoli, Helsingborg
- 09: Jesper Lindell, The Tivoli, Helsingborg
- 09: Israel Nash, Centralteatern, Gävle
- 10: Scarlet Rivera, Folk å Rock, Malmö
- 10: Jesper Lindell, Folk å Rock, Malmö
- 10: Israel Nash, Biljardkompaniet, Kristianstad
- 11: Israel Nash, Palladium, Malmö

MARS 2024

- 03: American Aquarium, Twang, Stockholm

APRIL 2024

- 06: Tré Burt, Folk å Rock, Malmö
- 07: Tré Burt, Røverstaden, Oslo
- 09: Walter Trout, Biljardkompaniet, Kristianstad
- 09: Tré Burt, Katalin, Klubb Uffe, Uppsala
- 10: Walter Trout, Kungsbacka Teater, Kungsbacka
- 10: Tré Burt, Twang, Stockholm
- 11: Tré Burt, Hotell Börs, Visby
- 11: Walter Trout, Røverstaden, Oslo
- 12: Walter Trout, Ottos, Finnsnes
- 12: Tré Burt, Tryckhallen, Falkenberg
- 13: Walter Trout, Kulturakademin, Motala
- 15: Walter Trout, Bryggarsalen, Stockholm
- 20: Walter Trout, Katalin, Uppsala

Stockholm 2-3 februari 2024

Ole Kirkeng ^(NO) / Scarlet Rivera ^(US)
Jesper Lindell / Our Man in the Field ^(UK)
Israel Nash ^(US) / Jobi Riccio ^(US)

ROOTSY
WINTER FEST 24
TRYCKHALLEN | FALKENBERG | 2-3 FEB
LÖRDAG
3/2

Israel Nash ^(US) / Jesper Lindell, Scarlet Rivera ^(US) / Judy Blank ^(NL) / Ida Mae ^(UK)
Ward Hayden & The Outliers ^(US)
Our Man in the Field ^(UK) / Jobi Riccio ^(US)
The Mukherjee Development ^(DK)
Dylan Earl ^(US) / Ole Kirkeng ^(NO)



BYCAZANDRA

FEMME HOMME INTERIOR

www.bycazandra.se

Maria Olsen Photography



mariaolsen.se



Baretta Magazine nummer 23 kommer 29 februari 2024

Redaktionen tar gärna emot tips om kommande evenemang, intressanta artikeluppslag, personporträtt och annat. Hör gärna av er på e-postadressen nedan, vår facebook sida eller direkt till någon av oss på redaktionen. Vi ses i november.



barettamagazine@gmail.com